

Utopia

Studentavisa i Tromsø

Nr. 6 27. april 1993 17. årgang

OPA lukkes

Universitetsstyret har vedtatt å kvoteregulere inntak til hovedfag på Offentlig Politikk og Administrasjon (OPA). Bare fem stykker får begynne til høsten.

De andre hovedfagene ved ISV får karakterspærre på 2,7 eller bedre. side 5

Rektor i campingbil

I en mobil hybel på parkeringsplassen bor den studiepermitterte rektoren Ole Smeby fra Loppa.

Møt ham på side 10

Lei av fordommer

Helle: Københavnerpige og jusstudent, bosatt i fri-staden Christiania.

Nå oppholder hun seg et halvår ved Universitetet i Tromsø. Portrettintervju side 18 og 19

UKA ER BANKEROTT

UKA -93 har endt opp i et voldsomt underskudd. Til tross for underskuddsgaranti fra Universitetet på 30 000 kroner og 18 000 kroner i overføring fra UKA -91, har UKA -93 igjen ubetalte regninger på over 50 000 kroner. UKA-sjef Peder A. Pedersen håper å unngå konkurs, og fraråder at det startes noe UKA -95.

UKA -91, har UKA -93 igjen ubetalte reg-

Se side 7

Grenseløse dager

Filmer, matlaging, seminar og markedsdager inntok Universitetet i forrige uke. Det hele endte i en fargesprakende fest i Hovedgården, med dans, matservering, musikk og folk i nasjonaldrakter.

Det hele var arrangert av Foreign Student Union, som sammen med flere frivillige hjelpere klarte å lage stor suksess.

Les om den internasjonale uka på side 11.

Foto: Jørn Söderholm

En gryterett av mennesker

Vi våger påstanden: Universitetet i Tromsø har den mest fargerike blanding av forskjellige mennesker i Nord-Norge. Ingen andre steder er så mange vidt forskjellige mennesker samlet på et sted. Tilsammen utgjør vi en kjempemessig, delikat gryterett av mennesker med vidt forskjellig bakgrunn og interesseområder.

Førrige ukens internasjonale dager illustrerer denne spennvidden bedre enn noe annet enkeltarrangement. 41 forskjellige nasjoner er representert ved Universitetet, og de internasjonale dagene er det beste eksempelet vi har på at denne variasjonen kan brukes på en positiv måte. Hver eneste av de utenlandske studentene representerer en kultur og erfaringsbakgrunn som gjør at møtet med dem kan gi lærdom for livet.

Men vi er et fargerikt fellesskap også på mange andre områder. Denne utgaven av Utopia forteller om en kvinnelig student fra fristaden Christiania i København, om den 41-årige studiepermitterte rektoren som bor i en bil, om ISV-konspirasjonen, Studenteradioen og om Helse uten grenser. Dette gir en liten pekepinn på variasjonen i bakgrunn, levevis og engasjement.

Vi representerer alle fylkene i landet, og de aller fleste kommuner i Nord-Norge. Vi har bakgrunn i over femti forskjellige studieretninger. Alderen varierer fra 19 til 73 år.

Vi benytter oss av nesten 300 forskjellige studietilbud innen vidt forskjellige fagområder, som er så forskjellige at det har betydning for mye mer enn den kunnskap vi tilegner oss. Også holdningen til viktige problemstillinger, sosial omgangsform og utenomfaglig engasjement har til en viss grad sammenheng med det studium vi følger. Og holdningen til studiet varierer fra "fagdioten" til "evighetsstudenten" som engasjerer seg i alt annet enn egen studieprogresjon.

Vi tilhører en mengde forskjellige organisasjoner, fra religiøse samfunn til idrettsaktiviteter, fra fallskjermhopping til sjakk. Mange er engasjert i arbeid for den tredje verden, mot rasisme i vårt eget land, partipolitikk, miljøvern, målsak, speideren - spekteret er ubegrenset. Tilsammen er vi en enorm ressurs også på slike områder. (Dessverre er det få som engasjerer seg i studentenes egen situasjon; studentpolitikken og samfunnet er nærmest livløst. Kanskje et tegn på at vi stort sett er fornøyde?)

Spekteret er så vidt at det er vanskelig å fatte. Men etter noen år som student lærer man å glede seg over den enorme variasjonen. Ethvert møte med nye studenter blir en ny opplevelse, og konfrontasjonen med folk som tenker annerledes, tvinger en til selv å rokke ved egne tanker og forestillinger. Ingen som har beholdt evnen til å møte andre mennesker med en åpen og spørrende holdning, går upåvirket fra et eneste slikt møte. Derfor kommer studietiden ved UiTø til å forme oss alle som mennesker. Ikke bare på grunn av den faglige kunnskap vi tilegner oss, men like mye på grunn av den tiden vi tilbringer i kantina og om kveldene sammen med de nye bekjentskapene vi gjør.

INTERNATIONAL FESTIVAL -93

The caption of this article appears normally in the middle of every Spring semester. This year is however the sixth time of organising it. The uniqueness of the festival was to mark also the 25th anniversary of the University of Tromsø.

It will be noted with great concern that the young University of Tromsø which was founded 25 years ago for a capacity of about 2500 students is now hosting about double the number of students, who are now studying in various fields. As a student there is a need to appreciate the efforts being made for us to have quality education and knowledge. This appreciation we owe for having the sound opportunity to be here to utilize the available resources at our disposal to study and share experiences with others for a better future. It will be recalled that the Norwegian government for that matter the Storting which laid down this educational policy towards the Northern Norway for advance teaching and research for development of the region and internationalisation, for which about 293 foreign students both from developed and developing countries, needs to be praised.

As such the presence of foreign students in this university is but one of the major aims of the university policy as Harald Overvaag pointed out "Og åpent samarbeid og tillit bør være en naturlig ledetråd i arbeidet for stadig å forbedre Universitetet i Tromsø på ulike områder. Studiekvalitet, likestilling, internasjonalisering, trivselskapende tiltak og utbygging av infrastruktur er viktige stikkord i denne sammenheng".

The above saying in real terms emphasised the gross recognition and importance of education for development, education for a better quality life, education for growth and education for change. The theory of the "post-industrial society" contains the recognition of putting people first and foremost. That the impact of education is to raise the quality of life for everybody. The right for a better future depends upon the quality as well as the quantity of education that is made available to people. This is one acknowledgeable fact which forms the solid foundation of the University of Tromsø whose policy is but a policy of "openness", to use its resources at best for creation and expansion of the infrastructure that will be conducive for better quality education for more number of students.

Students of all social statuses, single or married, from poor to rich families will be trained to develop their potentials and talents as human beings.

If this is central to the policy

of the University's open system, then that is sound and welcomed goal.

The University's unique geographical location has also warranted the value for the strategic location of the Polar Institute in northern Norway which could be incorporated into the university system. This has been acknowledged and proclaimed as worthy, which the university administrators have been fighting for quite well.

Small they say is beautiful which is one of the University of Tromsø's features. However the smallness of something does not mean stagnation and halt in growth nor should be taken to mean a deteriorating functional infrastructure and new ways of doing things that will improve upon conditions. From a small beginning conscious attempts will be made to access an maximize the use of existing human and physical resources at the same time plan towards growth and change. A quantitative growth and qualitative change. This is a known fact, but it is a matter of when and what duration of period it will take to get things done the way we expect it.

It is an acknowledged fact that today the university holds two-fold the number of students, 5573 including 293 foreign students. This means there has been a growing need to expand the system to ensure that the policy of the university correlates with the number of students which will produce the quality of education and knowledge expected to be impacted to students of all categories.

The existing or planned infrastructure, the number of qualified lecturers available and students ability to make good use of the system are all equally important variables to be considered in the assessment of study progression and quality of education that we need. It's true that Rome was not built in a day. It is true that resources need to be used well to ensure growth and expansion for a better quality education. It is true students despite shortage of qualified lecturers still have to study hard to attain this right of quality education.

One will also note that the EDP program which constitutes one of the ISV's course programmes could not be organised this semester due to lack of lecturers.

Some students who actually found this course very useful could not benefit and as such were deprived of this modern tool and knowledge.

ISV canteen has been pointed out as constituting problem due to large number of students and workers than the available resources could take. As such the intergraded system of creating a good environment for students and workers together to improve their relationship has become a bone of contention.

It was suggested that there is a need to add some hundred more

tables and chairs. Secondly that students are to come out with suggestions as to how to resolve the issue. Or should workers and students canteen system be separated? This issue still looms large.

One will suggest that the supply of an automatic food and drink serving machines

could be a fitting novelty to forestall this problem at ISV canteen. On the other hand separating the canteen system for workers and the students will not be any good thing to do. This will deprive the University of its unique process of social integration.

Another growing issue raised over the period is closing of intake to "hovedfag" studies. This has been done at the Economics department which has brought about a lot of disappointment and distortion of study plans to some foreign students. The case of the Political Science and Public Administration Department has been pointed out as stressful and controversial.

Closing up intake to "hovedfag" studies will invariably affect foreign students admission since many are now coming for only higher studies in the Social Sciences. The problem being raised is that the number of qualified lecturers does not commensurate with the growing number of students. One school of thought is that many students could not complete their courses at the normal period which have backfired this event. On the other side of the coin is the argument that lengthy stay by students at the "hovedfag" level is a collorary of inadequate availability of lecturers. This have produced negative impact on their studies. Another argument was that "hovedfag" students long stay at their studies is to family or part-time jobs which creating the problem.

Should the door be closed other new aspirants of higher studies? If two years ago the intake to "hovedfag" studies has been locked at ISV will I also have the chance to be in this "hovedfag" studies now?

Locking the gate for any type of education people wants to have is a gross violation of human rights in the simplest term. If human beings are put first and foremost in the type of "post-industrial society" we want to build, then something positive need be done about this nagging issues.

It is a two-way affair:

1. That more qualified lecturers should be employed irrespective of what priorities that need be schemed.

2. That more realist approach and overall assessment be made to give a lasting solution to the problems. The solution to the problems be geared towards "education for all not education for few".

A second degree system in the social sciences is more or less an independent research work which students need be potentially sincere to work around the clock with fruitful guidance and supervision.

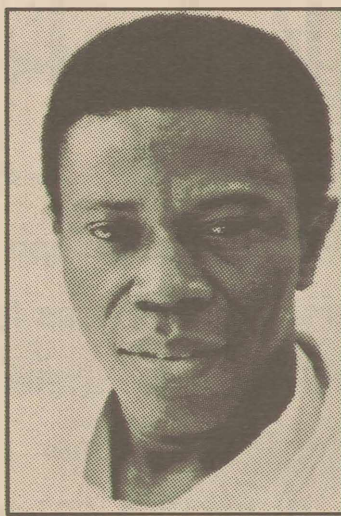
One aspect also lacking in the Social Science department is lack of economics section which is needed to make the ISV a complete institute. The economics section at the University here is only attached to the Fisheries Department due to its special need for the region's resource base.

One will suggest that the Social Science Institute be upgraded in the near future with an economic section attached to it. This will be a helpful novelty to help students who are interested in development issues to be able to benefit from developmental economic courses than it is now.

The achievements are ours, the problems are also ours but the solution depends on resource availability, and what policies and goals that are being set. But in setting up priorities equal chances should be given to all as much as possible. Students as the beneficiaries of the education also have some obligation to use the time well for the knowledge that they seek to achieve. The value of education for human beings. The centrality of putting people first have been the guiding policy and should still continue to be.

The hope is that a lasting solution be found to these problems to upgrade the type of quality education we need.

Kronikken er skrevet av
Gershom E. Siayor,
økonomiansvarlig i
Foreign Students Union

K
R
O
N
I
K
K

Utopia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø. Avisen gis ut med støtte fra Studentsamskipnaden.

Redaksjonens adresse:
Universitetet-UB, 9037
Tromsø. Telefon (083)44283,
Faks (083) 44905
(merk "Utopia")

Ansvarlig redaktør:
Anna Katarina Grova
Redaktør:
Marianne Tønnessen
Kulturredaktør:
Sten-Rune Roland
Redaksjonssekretær:
Ma'ayan Murad
Fotoansvarlig:
Markus Hareide
Sivilarbeider:
Tomas Sætre

Redaksjon:
Erik Ødegaard, Øyvind Eggen,
Anders Røeggen, Snorre Sanner,
Ingrid Neerland Walseth, Jørn Söderholm, Odd Kristian Dahle,
Magnus Skaar, Jon Vold, Hilde Klemetsdal, Laila Unhjem,
Henriette H. Jacobsen, Rune Dalheim, Jarle Johansen, Espen Hansen, André Hedqvist, Anne Ernstsen, Cathrine Hansteen
Liland, Kai H. Nygaard, Anne

Grete Sandaune, Bjørn Langgård, Ingebjørg Bondevik Tønnessen, Fredrik Nilsen, Per Ness, Per Ivar Johansen, Rune N. Andreassen, Geir K. Ronland, Linda Andreassen, Klaus J. Sonstad, Ingveig Holand Wahl, Ronald Sagatun, Kjetil S. Longva, Cecilie K. Ødegård, Jørn Pecher, Robert Hagen, Werner J. Nilsen, Torunn Gjelsvik Eriksen.

Trykk:
Bladet Tromsø

Opplag: 4000

Annonser:
Annonsepris: Kr 5,- pr sp.mann
For annonser, kontakt redaksjonen.

Neste deadline:
6. mai 1993

Krokryppen gamleheim.

Tegning: Erik Ødegaard

Vi noterer at

- det ser ut til at Tromsø endelig kommer til å vinne kampen mot stabeistene i Bærum, når det gjelder plasseringen av Polarinstituttet. Dersom det skjer, kan vi inkassere vårt andre poeng i vår lokale variant av Nord-Sør-konflikten; det første fikk vi i med opprettelsen av Universitetet i 1968. Stillingen er dermed noe sånt som 100-2 til Sør, og med dette tempoet har vi utlignet om bare 200 år.

Fra redaksjonen må vi rette en oppriktig og velment takk til universitetsledelsen og andre som har arbeidet for saken. Imidlertid er vi redde for at ledelsen nå blir nødt til å slite med et nytt problem: Hva i all verden skal de nå holde festtaler om? Til nå har alle talene i enhver anledning handlet om Polarinstituttet, enten det gjelder store jubileer eller rektornevøens konfirmasjon. Talene har blitt innledet, avsluttet og fylt opp med gjentatte forsikringer om at Tromsø en gang skal få det forjettede Polarinstitutt. Den eminente festtaler Mjøs har naturligvis ledet an, men kollegene i ledelsen følger jo lojalt opp i sine taler - en god sak kan aldri bli gjentatt for ofte. Dersom man ikke snarest mulig, og helst før neste jubileum, finner en ny kampsak for Universitetet, risikerer vi at festtalene fra nå av vil bli redusert til å handle om relevante emner. Hvordan i all verden skal den stakkars taleren da klare å holde på de obligatoriske 20 minutt?

- det endelig er noen som setter pris på tjæreblandinga som Samskipnadens kantiner kaller "kaffe" og selger for 4 kroner koppen. Vi må riktignok innrømme at denne saken ikke er dobbelt- og trippelsjekk, men det går sterke rykter

om at Statens Vegvesen har vist interesse for å skrive kontrakt med Samskipnaden om framtidig levering av "kaffe". Forskning utført av SINTEF har nemlig vist at Samskipnadens "kaffe" kan løse alle problemer med vegslitasje. Bare en ørliten kopp av "kaffe"-blandingen til et lass med asfalt gir asfalten en helt fantastisk seighet, styrke og slitasjeresistens. Dersom den nye kombinasjonen holder hva testene tyder på, er det over og ut for alle problemer med telehiv, og piggedekk kan bli tillatt året rundt. Asfalten blir rett og slett ikke slitt.

Forskere ved IMR, som har stiftet personlig erfaring med "kaffe"-blandingen, mener at det er væskens unike sammensetning av hydrokarboner, organiske stoffer som stammer fra rester av Ali Kaffe, årgang 1977, samt en liten stenk av fersk Coop som gir de fantastiske egenskapene. Men analysen er basert på ren gjetning; ingen av måleapparatene ved IMRs kjemilaboratorium overlevde å bli utsatt for blandingen.

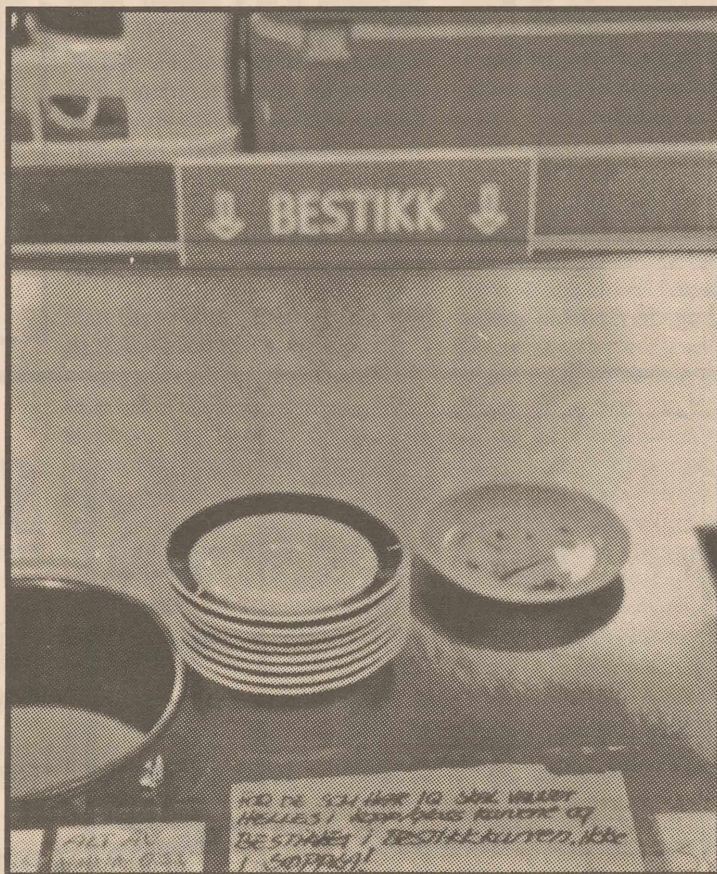

Foto: Marianne Tønnessen

- Studentsamskipnaden har innført en ny form for klasse-skille i Hovedgårds-kantina. Fra tidligere vet vi at kantina har innført apartheid mellom studenter og ansatte, ved å reservere bord til de ansatte i beste spisetid. Det nyeste nye er et nytt klasse-skille mellom studentene. Det er intelligenskvotienten som denne gangen er kri-

teriet, og poenget er at de intelligente blir diskriminert ved at de blir pålagt ekstraarbeid. På ryddestasjonen er det nemlig satt opp en lapp:

For de som har IQ skal vernet helles i kopp/glass kurvene og bestikket i bestikkkurven, ikke i søppla!

Heldig for oss uintelligente!

Fire på rad

Hva mener du om karaktersperrer på hovedfag?

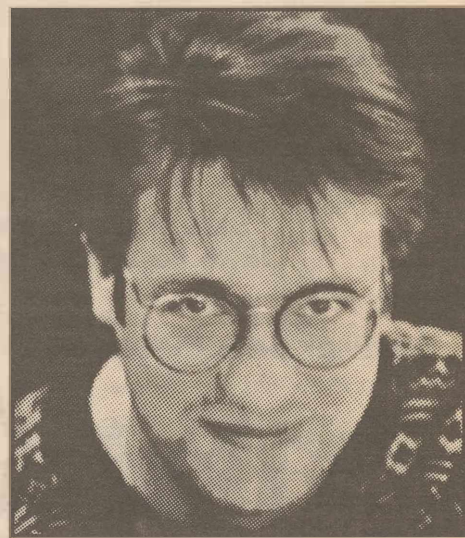
Hanne Torgilstveit, 3. avd. Jus:

- Bare tull. Det er jo kjedelig for dem som har studert så lenge å bli avvist i siste omgang. Alle bør få en fair sjanse.

Kristin Lervåg, sosiologi hovedfag:

- Er prinsipielt mot lukking, men jeg mener det er greit med en karaktersperre på ISV slik ressursituasjonen er der i dag.

Ole Jacob Furset, arkeologi hovedfag:

- Totalt verdiløs. Jeg er mot en slik sperre. Du kan ikke stoppe utgangen av et studium når du har åpent inntaket.

Bjørn Nilsen, sosiologi hovedfag:

- En sperre på 2.7 mener jeg er helt OK. Har du dårligere enn det, er du nesten ikke faglig kompetent til å begynne på et hovedfag.

Studentavisa for 15 år siden:

Studentavisa i Tromsø, mai 1978

Ekstraordinært HAM

med valg til Studentstyret

Fredag 30. april blir det ekstraordinært hovedallmøte. Og nå skal Studentstyret velges fra lister.

Av Kai H. Nygaard og Marianne Tønnessen

Møtet begynner kl. 1600, og vil foregå i Store Auditorium, MH-

bygget. På programmet står Studentstyrets arbeidsprogram, valg til styret i Studentsamskipnaden, og valg til Studentstyret. På HAM skal leder, nestleder og 10 medlemmer til Studentstyret velges. Det vil også bli valgt en studentstyreprerentant fra hvert enkelt institutt. Denne gangen skal studentene stemme på lister. Alternativen er Sosialdemokratisk liste, Konkret Handling, Uavhengig radikal liste, Sosialistisk Studentlags liste, og en moderat liste. Det er kun de 10 medlemmene som

skal velges fra listene, mens leder og nestleder skal velges særskilt på møtet. Studentutvalget har ikke funnet hverken leder- eller nestleder kandidat.

Etterpå vil det bli arrangert fest for studentene.

De som stiller på lister til Studentstyret er også automatisk kandidater til Norsk Student Unions landsting neste år. De syv som får flest stemmer reiser til landstinget i 1994.

- Dumt tidspunkt

- Det virker suspekt at Hovedallmøtet er lagt på en fredag klokka fire. Folk gidder ikke å sitte og hangle utover kvelden, og mange drar hjem i helgene. Konsekvensen vil bli et labert oppmøte og et undergravd studentdemokrati.

Dette sier Tord Mortensen og Kjetil Kvalsvik, som selv stiller liste til HAM.

- Hovedallmøtene har alltid vært på torsdager. Vi har prøvd å få endret tidspunktet, men det har

vært vanskelig.

Avgjørelsen ble tatt enstemmig av studentutvalget, og studentrådsleder Geir Jarle Voldmo forteller at det var endel kluss i den interne kommunikasjonen når det gjaldt tidspunktet.

- Noen gikk ut over sine fullmakter og annonserte i Utopia at møtedagen var den 30. april, mens det ble sendt ut brev om at HAM var den 29. Vi tenkte at det var flere som leste Utopia enn de som fikk brev, og dermed ble møtet

lagt på fredag den 30. april.

- Jeg skjønner at noen kan få problemer med å komme på et sånt tidspunkt, sier Geir Jarle Voldmo, - for eksempel aleneforeldre og de som reiser hjem i helgene. Uansett hvilket tidspunkt vi hadde valgt, så ville noen fått problemer med å komme. Men noe kupp er det ikke snakk om.

Og HAM blir altså klokka 1600 fredag den 30. april, i store auditorium på MH-bygget.

Her er listene:

Sosialistisk

Studentlags liste:

1. Åsunn Lyngedal, IRV
2. Øystein Berglund, FM
3. Anja Niemi, ISV
4. Geir Jarle Voldmo, ISV
5. Cathrine Rebo, ISV
6. Håkon Gulbrandsen, IRV
7. Hanne Grethe Jensen, FM
8. Thomas Johansen, ISV
9. Mona Fagerås, ISV
10. Pål J. Skogholt, ISL

Moderat liste:

1. Johnny Dahlmo, ISV
2. Johnny Dahlmo, ISV
3. Martin Rasmussen, NFH
4. Martin Rasmussen, NFH
5. Merete Postmyr, ISV
6. Geir Holst Jæger, ISV
7. Sandra Val, ISL
8. Peter Reinholdsén

Sosialdemokratisk liste:

1. Gunhild Rui, ISV
2. Gunhild Rui, ISV
3. Andreas Bakke, ISV
4. Andreas Bakke, ISV
5. Birthe Lund Angermo, FM
6. Birthe Lund Angermo, FM
7. Brynjar Indahl, ISV
8. Brynjar Indahl, ISV
9. Synnøve Konglevoll, ISV

Konkret

Handling:

1. Gisle Johansen, ISV
2. Gisle Johansen, ISV
3. Ragnhild Fagernes, FM
4. Ragnhild Fagernes, FM
5. Gunnar Steinholm, ISV
6. Gunnar Steinholm, ISV
7. Annette Bayer, IMR
8. Sveinung Hagen, IBG
9. Maria Lundberg, ISV
10. Philippe Moh Ello, ISV
11. Laila Falck, IRV
12. Trine Hamran, ISL
13. Tord Mortensen, ISV

Uavhengig

radikal liste:

1. Skjalg Solstad, ISV
2. Skjalg Solstad, ISV
3. Katrine Wold, ISV
4. Katrine Wold, ISV
5. Thomas Myrbostad, IRV
6. Thomas Myrbostad, IRV
7. Marit Engebretsen, ISV
8. Målfrid Larsen, ISV
9. Ingrid Petrikke Olsen, FM
10. Torunn Gjelsvik Eriksen, ISV
11. Ragnhild Gagama, FM
12. Marit Herder, FM

"Stranden så da virkelig ikke sånn ut i brosjyren!"

"Hvor er pedalbåtene?"

"Ikke dytt 'a!"

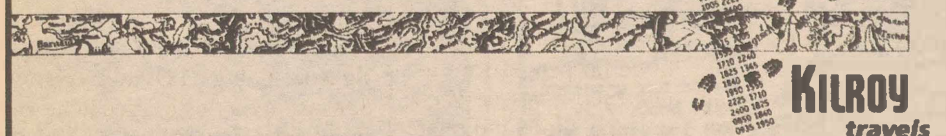
Hvorfor menge seg med alle andre, når du som ung har et hav av muligheter med KILROY travels?

KILROY travels er reisebyrået for ungdom og studenter, som har andre reisedrømmer enn vanlige turister.

Med KILROYbillettens mange fordeler er du godt rustet til alt fra Jordan-Rundt-reiser til storbyferier. Kort sagt til alle slags reiser - over hele verden.

Stikk innom ditt nærmeste KILROYbyrå, eller ring, så forteller vi deg hvilke muligheter du har.

Vi kan nemlig noe, de andre ikke kan...

Universitetssentret Blindern, 0313 Oslo Tlf. 22 85 32 00	Nedre Slottsgate 23 0157 Oslo Tlf. 22 42 01 20	Sagabygget 1432 Ås Tlf. 64 94 11 20	Parkveien 1 5027 Bergen Tlf. 05-32 64 00	Breivika 9001 Tromsø Tlf. 083-75 820
--	--	---	--	--

Organisasjonssekretær

studentutvalget

Studentdemokratiet ved Universitetet i Tromsø søker etter organisasjonssekretær i 1/2-årig midlertidig engasjement.

Stillingen omfatter:

- utarbeidelse og oppfølging av eksisterende kontorrutiner
- økonomiansvar
- ajourføring av arkiv
- intern og ekstern informasjonsvirksomhet
- oppfølging av den studentdemokratiske organiseringen

3-årig høyere utdanning kreves og det vil ved ansettelse bli lagt vekt på:

- gode samarbeidsevner
- organisasjonserfaring
- kjennskap til økonomi/regnskap
- den formelle utdanning

Organisasjonssekretæren ansettes i 80% stilling. Stillingen avlønnes i lønnstrinn 6-10, etter kvalifikasjoner og relevant praksis.

Stillingsbeskrivelse kan fås ved henvendelse til SU-kontoret i Hovedgården, Universitetet i Tromsø, Breivika. Tlf: 083-44912.

Det tas forbehold om organisasjonsmessige endringer.

Søknadsfrist: 15. mai

ISV-hovedfag:

Strengere opptakskrav

Universitetet har vedtatt å skjerpe opptakskravet på hovedfagene ved ISV, og innføre karakteren 2.7 eller bedre som generelt grunnlag for opptak. På hovedfag for offentlig politikk og administrasjon (OPA) blir det enda vanskeligere å komme inn neste semester, med en kvoteregulering på fem personer.

Av Magnus Skaar og Marianne Tønnessen (foto)

Studentrepresentant i universitetssyret, Ingrid P. Olsen, har anket avgjørelsen inn for departementet, fordi hun mener den er i strid med universitetsloven.

-Vedtaket er ikke godt nok begrunnet i forhold til departementets dokumentasjonskrav i slike saker, hevder hun.

Studiedirektør Paul Stray, som har vært saksbehandler i forbindelse med vedtaket, sier at det er litt usikkert om dokumentasjonen fra ISV er god nok i forhold til det departementet krever. Underforstått er det noe usikkert om departementet vil godkjenne vedtakene.

-Saken stiller noen politiske spørsmål og har vært kontroversiell, noe det ekstraordinære universitetsstyremøtet 15. april illustrerer. Administrasjonen har blant annet gjort ISV oppmerksom på at innføring av karakterspærre ikke har hjemmel i forhold til universitetsloven, sier Stray. Han er overrasket over at styret ikke fulgte ISV fullt opp, og innførte kvoteregulering på alle hovedfagene ved ISV, slik som foreslått.

Små konsekvenser

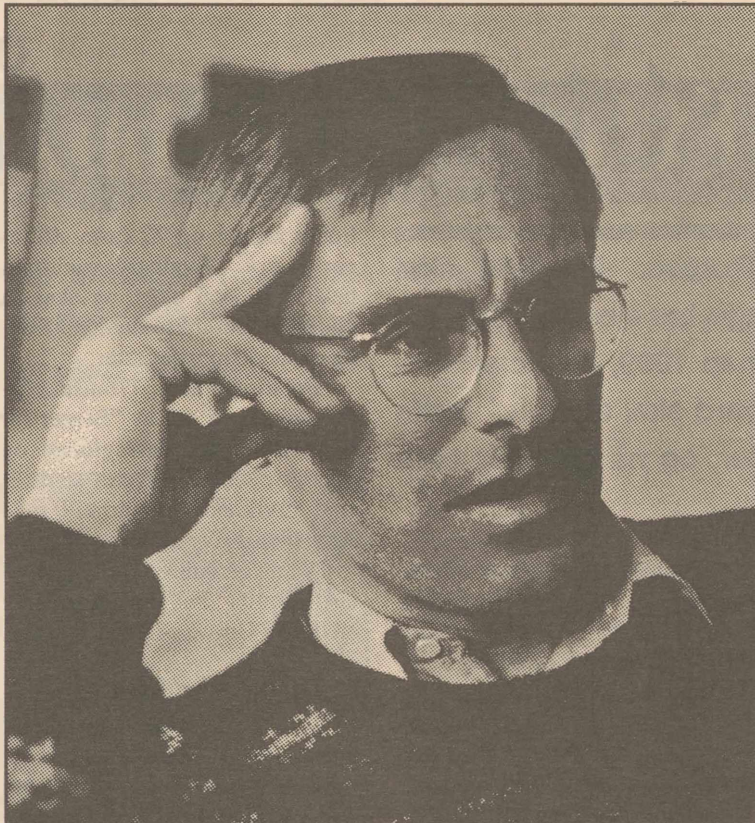
Den samme Stray uttalte for noen måneder siden at det har vært vellykket å holde universitetet åpent så langt, og at ingenting tilsier at studieåret 1993-94 skulle bli verre enn før. Han så ikke noen grunn til å få lukkepanikk. Stray står ennå for dette, og hevder at UiTØ fremdeles kan kalles åpent.

-Jeg mener lik rett til utdanning er ivarettatt av UiTØ og ser ikke noen stor endring i forhold til det som nå er skjedd. Karakterspærren sjalter bare ut rundt 5% av dem som søker seg på hovedfag, påstår studiedirektøren.

-Spørsmålet blir i hvor stor grad universitetet skal være åpent. Men sier man at UiTØ er lukket etter de vedtak som nå er fattet, ja da stryker man i logikk forberedende. Adgangsreguleringen er begrenset, og omfatter ikke samtlige hovedfag på UiTØ, påpeker han.

Tror ikke på sanksjoner

UiTØ har mottatt relativt store bevilgninger fra departementet for inneværende år, blant annet fordi det var åpent og skulle være i stand til å fortsette å være det. Man kan derfor spørre seg om innføring av karakterspærre og kvoteregulering på hovedfagene

Den som tror en karakterspærre på hovedfag er lukking av Universitetet, stryker til forberedende, sier Paul Stray.

ved ISV får negativ respons fra departementshold. I et skriv til universitetsstyret 22. mars skriver blant annet direktørene Harald Overvaag og Paul Stray at "begrepet Det Åpne Universitet har gitt UiTØ et særpreg og en respekt som har vært førende for deler av utdanningspolitikken", og videre at "spørsmålet er om en adgangsregulering nå vil frata Universitetet noe av den velvilje og prestisje som det nå har opparbeidet".

I en kommentar til skrevet sier Paul Stray at han ikke tror på noen sanksjoner fra departementet.

-Kvalitetsbasert utdanning har vært en viktig begrunnelse for vedtaket. Jeg har ikke opplevd at departementet straffer noen ut i fra en slik vurdering. Isteden for sanksjoner, tror jeg de vil se at Tromsø trenger økte bevilgninger etter det som nå er skjedd. Dagens situasjon tilsier et generelt misforhold mellom antall stilinger og antall studenter på ISV,

sier Stray.

Ansettelsesproblemer

På deler av ISV er det problemer med å få ansatt kvalifiserte medarbeidere.

-Dette er et problem alle utkanter sliter med. Forklaringen ligger trolig i den generelt høye etterspørselen etter denne type kvalifisert arbeidskraft, mener Stray. Hovedårsaken til kvoteregulering på OPA er den prekære situasjonen seksjonen befinner seg i med hensyn til lærerkrefter. To stillinger er utlyst for andre gang, samtidig som flere av de faste ansatte er på forskningspermisjon. Noen vurdering av hvordan de personalpolitiske har stelt seg på OPA vil ikke Stray inngi seg på. Han sier bare at behovet for adgangsreguleringer i tiden fremover vil avhenge av situasjonen på lærersiden, og at det akkurat nå er vanskelig å si noe klart om hvordan den vil utvikle seg.

OPA endres til Statsvitenskap

Seksjonen på offentlig politikk og administrasjon (OPA) har lenge vært interessert i å endre profilen på faget, og gjøre studiet av politikk mer sentralt. Ettersom faget har forandret seg over tid, finner seksjonsleder Erik Oddvar Eriksen det naturlig å prøve å endre studiets navn til Statsvitenskap. Det innebærer i så fall at innholdet må endres, og at emner som internasjonal og komparativ politikk må innføres. I denne sammenheng har man utlyst en permanent stilling i internasjonal politikk og sammenlignende politikk, for å bedre ressursstatusjonen.

Undervisningskonsulent Eva Gjerdrum kan fortelle at det faglige innholdet i dagens Offentlig politikk og administrasjon skal endres på hvert nivå, og at tilpasningen på grunnfaget allerede er begynt. Gjerdrum tror ikke departementet vil skape problemer i arbeidet, og håper at OPA kan være klar for en navneendring i løpet av høsten.

Enestående

Kirsten Killi oppnådde karakteren 1,5 på sin hovedoppgave i engelsk ved universitetet i Tromsø. Dette er den beste karakteren noensinne gitt på en engelsk hovedoppgave. Oppgaven handler om konstruksjoner som over tid har gått over til adverb. Oppgaven brukte hun et år på, inkludert et opphold i Oxford på fire måneder. Kirsten Killi satser nå på å få et stipendiat så hun kan skrive doktoravhandling.

Nye realfag

Det er opprettet tre nye realfag på Universitetet. Disse er på 300- og 400-nivå, og altså primært for hovedfags- og doktorgradsstudenter.

"Teoretiske studier av homogen og heterogen katalyse" blir et 5-vektallskurs i kjemi som gis av IMR etter behov og kapasitet.

Biologikurset "Hydroakustisk fiskemengdemåling" på 3 vekttall vil bli gitt av NFH hvert vårsemester, og "Feltkursjon i arktisk geologi" blir et nytt 2-vektallskurs som IBG arrangerer annehvert vårsemester.

Det tidligere "Molekylær biologi på planter" (Bio-355) vil bli splittet opp i en teoretisk del på 3 vekttall og en laboratoriedel på 2 vekttall.

Disse avgjørelsene er tatt av Universitetsstyret.

-Snike-lukking, sier Ystmark

En av studentenes institutt-styrerepresentant ved ISV, Geir Ove Ystmark, er ikke nådig i sin kritikk av instituttet og universitetet.

-Man driver ikke med snike-lukking på hovedfagene samtidig som man kaller det et åpent Universitet. Prosedyren instituttet har fulgt i denne saken er helt bak mål og rimelig grotesk i et akademisk miljø. Først bestemte det seg for å vedta lukking av alle ISV-fagene mot studentenes stemmer, for så å sette ned et ressursutvalg som skal begrunne det. Dette blir bakvendt politikk, sier en frustrert Ystmark.

Ressursutvalget som ble satt ned har kommet frem til at hovedfagsstudenter tar ut mindre veiledning enn antatt.

-En av forklaringene kan være alle deltidsstudentene som tar hovedfag. En annen årsak kan være at forskerne er mer opptatt av å forske, og mindre villig til å undervise/veilede fordi det gir li-

Grotesk prosedyre mener Geir Ove Ystmark

ten status, sier Ystmark.

Han mener karakterspærren er til å leve med, fordi den neppe vil begrense antall studenter som tar hovedfag.

-En karakterspærre på 2.7 har vært brukt på samfunnsvitenskapelige hovedfag siden høsten 1990. Den ble fjernet i forkant av nåværende semester etter krav fra departementet, som mente den var ulovlig, opplyser Ystmark.

-Optimal løsning, sier Mortensen

Studentrepresentant i universitetsstyret, Tord Mortensen, stemte for både karakterspærre og kvoteregulering av OPA hovedfag. Han har spilt en aktiv rolle i det kompromissforslaget som ble vedtatt.

-Jeg ser på vedtakene om karakterspærre på hovedfagene ved ISV og kvoteregulering på OPA hovedfag som en total seier og en optimal løsning. Alternativet var kvoteregulering på samtlige hovedfag ved ISV, sier Mortensen.

Han er hundre prosent sikker på at kvoteregulering ville blitt resultatet dersom han ikke hadde gått inn for å komme frem til en kompromissløsning. -Jeg vet at Ingrid P. Olsen, som er den andre studentrepresentanten i universitetsstyret, har stor forståelse for min rolle i denne

Tord Mortensen stemte for vedtaket.

saken. Samtidig vil jeg utrykke meget stor forståelse for hennes ankepunkter mot vedtaket. Mortensen ønsker ikke å kommentere hvorvidt han tror departementet vil godkjenne vedtaket.

Vedtaket om kvoteregulering på OPA hovedfag neste semester understreker at alle som er kvalifisert for hovedfag har rett til å følge undervisningen og påbegynne oppgaveskrivingen.

-Vedtaket innebærer ikke noe særlig "tap" for studentene, ettersom de fleste som tar hovedfag i dag i liten grad benytter seg av veiledning, tror Mortensen. Et annet moment som gjorde det lettere for ham å gå inn for forslaget, var at studentenes faglige utvalg ved OPA har gått inn for adgangsregulering.

Videre sier Mortensen at han ikke tror det byr på problemer for studentene som utestenges fra OPA hovedfag til høsten å få finansiert sine studier det semesteret.

-Alle med over hundre i IQ vil melde seg opp i et annet fag, slik at de får penger fra Lånekassen mens de venter på å slippe inn etter jul, avslutter en meget fornøyd Tord Mortensen.

Øvre Breivang får kabel-TV

Nå får også studentene på Øvre Breivang muligheten til å bruke alle 14 knappene på TV'n. Som den siste av samskipnadens boligområder vil Øvre Breivang få innstallert kabel-TV. En skriftlig avstemning på Øvre Breivang har vist at de fleste studentene er interessert i dette tilbudet. For å dekke innstallering og abonnement vil husleien bli økt med kroner 40,- for hyblene og kroner 80,- for leilighetene.

Polarinstituttet er på vei

Polarinstituttet flyttes til Tromsø. Fra 1997 skal hovedadministrasjonen ligge her i byen. Osloavdelinga skal nedlegges innen 1999, og Polarinstituttets helårsstab på Svalbard skal styrkes. Dette har Regjeringen gått inn for, og nå gjenstår bare stortingsbehandlingen.

Av Marianne Tønnessen
og Kai H. Nygaard

Polarinstituttet vil i en overgangsperiode være tredelt, med en avdeling i Oslo, en i Tromsø og en på Svalbard. Frem til 1999 skal Osloavdelinga gradvis trappes ned. Dette er blant annet av hensyn til de ansatte på Polarinstituttet, som må få anledning til å omstille seg, og behovet for å få inn ny kompetanse hvis noen ikke vil flytte.

Tromsøavdelinga skal i første omgang ha som hovedoppgaver å holde kontakt med russiske fagmiljøer, forskning på miljøgifter i næringskjeden og drivstofforskninng. De skal også drive med miljøutredninger i forbindelse med den nordlige sjørute og informasjonsvirksomhet for Polarinstituttet.

Mer penger

Regjeringen går inn for å styrke polarforskningen i landet, og foreslår å gi Polarinstituttet 20 mil-

lioner kroner og 27 faste stillinger ekstra. Svalbardavdelingas helårsstab skal økes, og skal ha viktige støttefunksjoner innen felt- og ekspedisjonstjenester.

Polarinstituttets Tromsøavdeling vil bli en del av "Senter for miljøvern i Barentsregionen og polarområdene". Dette senteret skal utvikles i samarbeid med Akvaplan-NIVA, Norsk Institutt for Naturforskning og NILU. Polarinstituttet skal altså ikke være en del av Universitetet i Tromsø.

Partiene er splittet

Det er Stortinget som avgjør denne saken. Akkurat nå blir det utarbeidet en stortingsmelding om norsk polarforskning, og behandlingen i Stortinget skjer antakelig før sommeren. Det er ennå usikkert hvilken komité som skal behandle saken, da Polarinstituttet ligger under Miljøverndeparte-

mentet mens Svalbard ligger under Utenriksdepartementet.

-Alle partiene på Stortinget er splittet i denne saken. Representantene fra det sentrale Østland vil sannsynligvis stemme mot flytting, mens resten av representantene vil være for.

- Både faglige og distriktpolitiske hensyn går i Tromsøs favør, og dette taler for at saken vil gå gjennom i Stortinget, mener Høyrepresentant Svein Ludvigsen fra Troms.

Dersom Stortinget ikke rekker å behandle saken i vårseksjonen, vil den bli utsatt til neste vår, og da med et nytt Storting. Men i forbindelse med budsjettbehandlingen i høst, vil det kunne bli avsatt midler til å starte flyttingen av Polarinstituttet, selv om det ikke er formelt vedtatt.

Vårkonferanse uten studenter

Johan Jørgen Holst var der. Ole D. Mjøs var der. Utenriksministeren for Russlands nordområder, Kozyrev, var der. Harald Overvaag var der. Men ikke en eneste student fra universitetet var på vårkonferansen som i år ble arrangert på Pomoruniversitetet i Arkhangelsk.

Samarbeid i Barentsregionen var det gjennomgående temaet på årets vårkonferanse, innen forskning, utdanning, helse, natur og minoriteter. Programmet var også krydret med kulturelle innslag.

Universitetet i Tromsø har i en årrekke arrangert vårkonferanse. I fjor ble vårkonferansen holdt på Svalbard.

Psykologi embetsstudium: Motstand mot nye opptaksregler

På møte i Seksjonsrådet fredag 23.april gikk Psykologiseksjonen inn for nye opptaksregler til embetsstudiet. De to studentrepresentantene stemte imot etter at deres forslag om å utsette saken ble nedstemt.

Av Tomas Sætre

- Vi synes ikke vi har fått tid til å uttale oss i saken, sier Bård Bugge Pedersen som er representant for embetsstudentene.

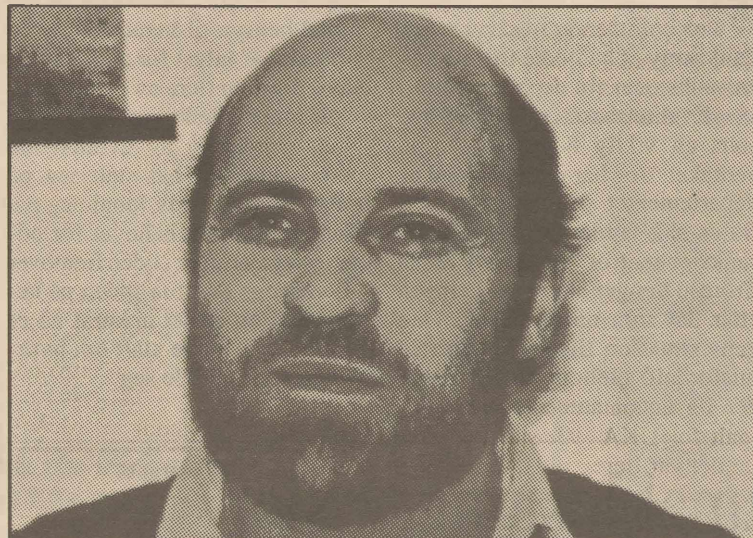
- Forslaget om nye opptaksregler forelå oss først denne uka. Derfor ville vi gjerne få utredet om det kan være bedre alternativer enn det som nå er vedtatt.

Hva det skulle være, vil han ikke si noe sikkert om siden det enda ikke har vært diskutert blant studentene på allmøte.

- Et system basert på personlige intervjuer kunne være et alternativ. Ellers kunne man se på relevant praksis eller annen utdanning. Poenget er det ikke nødvendigvis er godt nok å vurdere ut i fra en grunnfags-karakter.

Seksjonsleder Bertil Bjerkan er ikke enig i at studentene ikke har fått til å uttale seg og viser til at saken har vært debattert siden før jul.

- Jeg er skuffet over at studentrepresentantene stemte imot, når tilsvarende regler ble enstemmig vedtatt i Oslo. Jeg tror alle er enige om at hverken de nye eller de gamle reglene er gode nok, men Tromsø er i en tvangs-situasjon. Om vi ikke forandrer opptaksreglene nå vil vi sitte igjen med den uheldige ventetidsordningen her mens de med gode ka-

Seksjonsleder Bertil Bjerkan mener det ikke finnes gode nok alternativer til de nye reglene.

Foto: Arkiv.

rakterer vil komme rett inn på embetsstudiene i Oslo og Bergen. Det kan føre til at de med best karakterer i Tromsø vil flytte sør- over, mens de med dårligere karakterer vil komme opp hit og gjøre ventetiden enda lenger enn den er i dag, sier Bjerkan.

- Alle ting tyder dessuten på at personlige intervjuer ikke øker sannsynligheten for at man får valgt ut bedre psykologemner. En slik ordning vil være verre enn noe. Vi har i dag bare to alternativer: Dagens system og det som nå er foreslått, sier han.

Bård Bugge Pedersen ser de samme problemene, og ser også

på dagens ventetid som et onde.

- Men argumentet om at embetsstudiet i Tromsø kan bli et B-lag forsvinner om man legger andre kriterier til grunn for opptaket. Vi vil gjerne ha med oss grunnfagsstudentene på dette siden det er dem det gjelder.

Bertil Bjerkan ønsker at de nye opptaksreglene skal bli vedtatt av universitetsstyret i dette semesteret slik at Tromsø ikke kommer i utakt med Oslo og Bergen, men sier at ingenting er bedre enn om det skulle komme et godt tredje alternativ.

- Vi ønsker en kontinuerlig vurdering av opptaksreglene.

Disse reglene er foreslått

Reglene som fredag ble foreslått av Seksjonsrådet, skal opp i Instituttstyret 3.mai, og Universitetsstyret skal antagelig avgjøre saken før sommeren.

Forslaget går ut på at de studentene med best karakter fra psykologi grunnfag skal komme inn. Om flere søkere står likt skal de vurderes ut i fra

ansiennitet (hvor lenge siden man avla grunnfagseksamen).

Dagens system går ut på at alle med laud på grunnfag er kvalifiserte søkere, noe som fører til at man må vente i flere år for å starte studiet.

De foreslåtte reglene er nesten identiske med de som nylig er blitt vedtatt i Oslo og Bergen.

Lånekassen foreslår bedre studiefinansiering

Lånekassen forelår at utlånsrenten settes ned med en prosent for alle tilbakebetalere fra neste år. Da vil renten for studenter som avslutter utdanningen nå, gå ned til 8,5 prosent.

I tillegg foreslår Lånekassen å øke stipenddelen og samlet støttebeløp (lån pluss stipend), og det foreslås en forenkling av støttesystemet. Studentene skal også få tjene mer ved siden av studiene, uten å miste støtte.

Forslaget fra Lånekassen

skal behandles i KUF-departementet og vil bli sett i sammenheng med Magistad-utvalgets forslag om studiefinansiering, der det foreslås mange forbedringer for studentene. Om Departementet og deretter Stortinget vil gjøre noe for studentene, gjenstår å se.

Om Lånekassen får skylda for mange studenter sine gjeldsproblemer, sliter den med skyhøye tapstall selv. Det er anslått at nærmere halvannen milliard kroner er tapt fordi eks-studenter ikke klarer å betale tilbake lånene sine.

5200 gikk ut med 200.000 i gjeld

Antallet studenter som avsluttet utdanningen med mer enn 200.000 kroner i gjeld var 42 prosent høyere i 1992 enn året før. 5200 studenter, eller 9 prosent av alle som avsluttet utdanningen i 1992, hadde så høy gjeld.

Lånekassens samlede støtte til studenter økte med 14 prosent i 1992 i forhold til året før. Stipendene økte med 20 pro-

sent, og lånene økte med 12 prosent. Økningen skyldes først og fremst at det har blitt mange flere studenter.

Tilsammen ga Lånekassen 2 milliarder kroner i stipend og 5,7 milliarder i lån. I tillegg kommer rentesubsidieringen, det vil si rentefrie lån og lån med lavere rente enn markedsrenten. Dette utgjør tilsammen 2,5 milliarder, altså mer enn samlet stipend.

BOKHANDELEN I SJØGATA

Vår andre etasje:

- Godt utvalg i fagbøker/skolemateriell. Vi bestiller prompte det du trenger.

Vår første etasje:

- Generell litteratur, engelske paperbacks, natur, hobby, barn, mat etc.

Tips oss om pensumbøkene dere trenger.

Libris Centrum * Libris

Siste UKA noensinne?

Dundrende underskudd for UKA '93

UKA '93 gikk med til sammen 61 606 kroner i underskudd av et totalt budsjett på 190 624 kroner. I tillegg ble de frastjålet 19 000 kroner.

-Slik jeg ser det nå kan jeg ikke anbefale at det

Av Tomas Sætre

Senere under møtet forteller Pedersen at han kanskje vil se lysere på situasjonen om en tid. Han ser ikke bort fra at han vil stille til jobben en gang til. Etter at han hadde redegjort for UKAs økonomi fikk han applaus fra salen for sin innsats.

UKA fikk en underskuddsgaranti på 30 000 kroner fra universitetet før den satte i gang, og de delte sammen med revyen et overskudd på cirka 38 000 kroner som sto igjen fra UKA '91. Likevel har de altså regninger på litt under 51 000 kroner som de ikke er i stand til å betale.

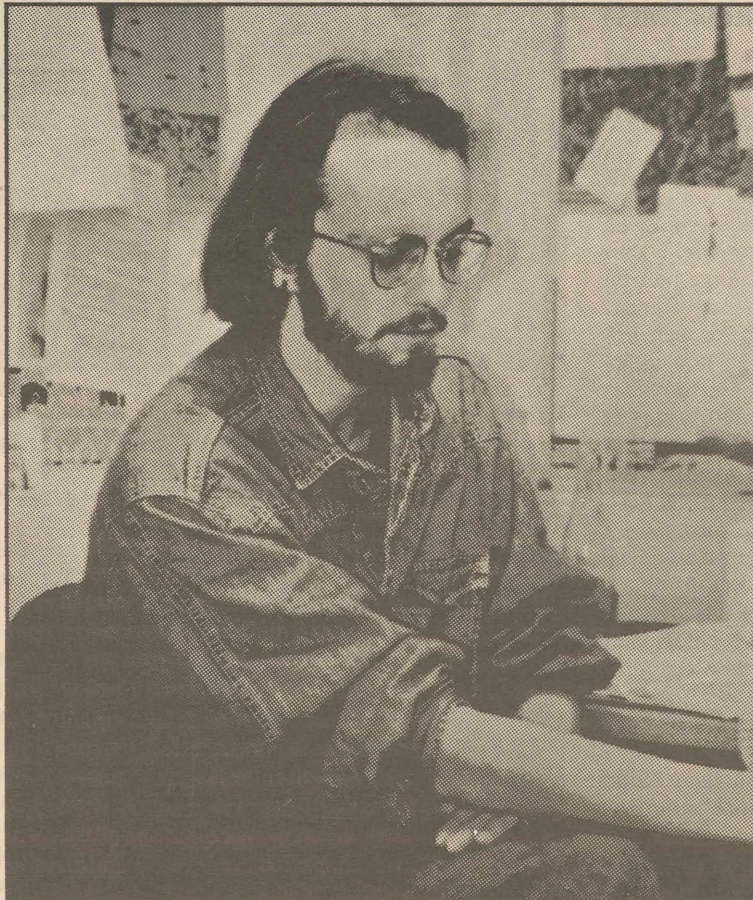
Den største utgiftsposten var UKAavisen på rundt 35 000 kroner. Den største inntektskilden var konserten med Dronning Mauds Land som innbrakte 32 260 kroner. UKAstyret har også en diskusjon gående med Arild Nyquist som vil ha penger for å ha bodd flere dager på hotell i Tromsø.

- Om vi skal velge, ønsker jeg å prioritere betalingen til journalistene som lagde UKAavisen og Blæstsjefen som gjorde en kjempeinnsats, sier Pedersen.

På spørsmål om hva som skal gjøres med underskuddet, forteller Pedersen at han har snakket med noen som sier at ingen er tjent med at UKA '93 går konkurs. Han vil ikke røpe hvem, men samme person har forespeilet han at UKA kan få dekket underskuddet sitt.

Om ikke dette skjer, ser han ikke annen mulighet enn konkurs og et oppgjør i skifteretten.

blir arrangert noen UKA '95, sa Ukasjef Peder A. Pedersen på Studentsamfunnets generalforsamling torsdag 22.april.

-Det var slitsomt, punktum, sa UKAsjef Peder A. Pedersen på Studentsamfunnets generalforsamling. Nå håper han å unngå at UKA '93 havner i Skifteretten. Foto: Arkiv

Hvem er ansvarlig?

På generalforsamlingen kom det også i stand en diskusjon om hvem som har det formelle ansvaret for UKAs økonomi. Pedersen sa det ville være idiotisk om ikke Studentsamfunnet har ansvaret, siden han ble valgt til UKAsjef på dennes generalforsamling høsten 92. Styremedlem i Studenthuset, Gunnar Claus, tok til motmæle, viste til Studentsamfunnets reglement, og hevdet at

Studentsamfunnet bare har ansvaret for å sparke i gang UKA.

-Ellers kunne man risikere at det ikke ble gjort, sa han. Debatten stoppet der.

Hvorfor gikk det galt?

På spørsmål om hva som gikk galt for UKA '93, sier Pedersen at det var flere ting.

-Vi fikk blant annet dårlig PR med et oppslag i Utopia i februar. Vi fikk heller aldri i stand noe

skikkelig budsjett i forkant av UKA. Da kunne vi fått bedre oversikt over hva vi burde ha satt på, og unngått tabber som konserten med "Di Derre". Vi hadde også problemer med at postverket ikke tidsnok fikk opp sendingene med plakater til to av konsertene.

-Forarbeidet med UKA ble også vanskeliggjort ved at tre av styremedlemmene trakk seg før vi gikk av stabelen. Jeg ser nå at vi kanskje kunne ha unngått akkurat dette om jeg hadde oppsøkt og fått snakket skikkelig med dem den gangen. Jeg vil bare presisere at jeg ikke bærer nag til noen av dem.

-Nå som UKA er over skulle jeg ønske at jeg kunne si det var slitsomt, men gøy. Dessverre kan jeg bare si at det var slitsomt, punktum. Likevel hadde vi en god porsjon galgenhumor når det sto på. Vi greide å snu det tragiske til noe morsomt. Og så er det jo artig å få ha tatt seg en halvliter med Jan Eggum.

-Om jeg får mer tid på meg vil jeg nok kunne si at det var gøy likevel, avsluttet Pedersen sin redegjørelse med.

Tallene

Inntekter:	111 000
Overført fra UKA91:	18 000
Utgifter:	- 191 000
Stjålet:	- 19 000
Totalt underskudd:	- 81 000
Underskuddsgaranti fra UiTø:	30 000
Netto underskudd	- 51 000

Rabatt på Studenthuset

Fra 5.mai blir det 10 prosent rabatt på alle varer på Studenthuset. Vel og merke bare for medlemmer av Studentsamfunnet. Dette ble avgjort på samfunnets generalforsamling torsdag 22.april.

Mesterskap i telemark

Cecilie K. Ødegård

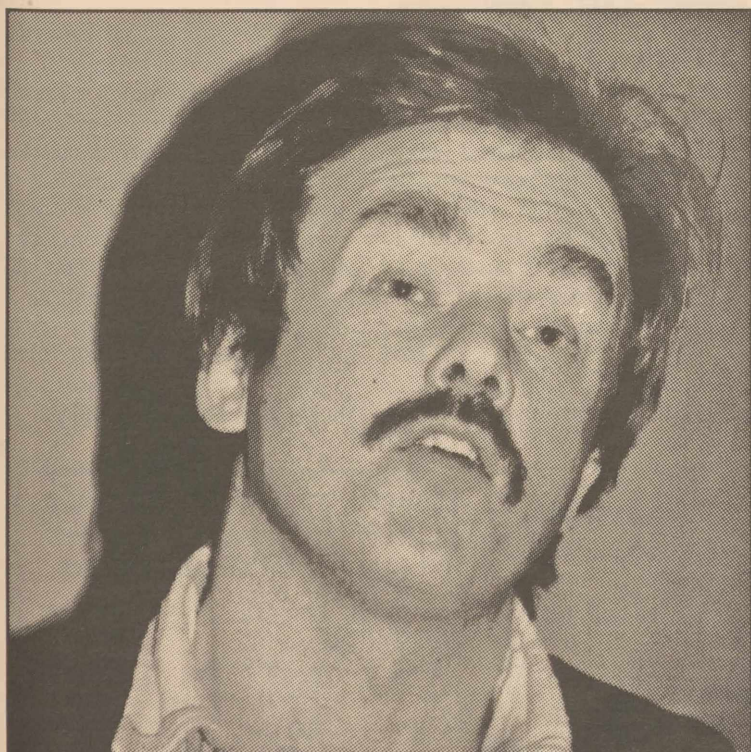
Det går ubønnhørlig mot sommer og telemarksgruppa TULL har markert sesongavslutningen med å avholde sitt første mesterskap. Det var full fart og relativt useriøst da telemarks-entusiastene møttes i Kroken forrige helg. Oppblåste Gore-Tex mennesker glimret med sitt fravær, mens livlige skifolk nøy siste rest av vinteren. Stadig livligere ble det etterhvert som man kunne skimte bunnen i toddykjelen.

Det ble konkurrert i flere disipliner: lengste hopp, mest vågale hopp og parallellkjøring på ukjent idealtid. Her kjørte deltakerne to og to på lag med en staur seg imellom. Altså (parallell kjøring med to og to på lag- altså parallell-parallell). I tillegg ble iherdig innsats premiært med en pølsekoker til primus!! På kvelden var det klart for gryterett, premieutdeling osv. i Bodegaen. Da vinnerne fra rennet ikke dukket opp på festen, ble premiene delt ut ved loddtrekning. Det ble en vellykket avslutning på TULLs første sesong, nå går de vel bare å venter på at vinteren skal komme tilbake.

På seierspallen:

-Kjetil Kvalsvik (hasardiøst hopp)
-Jon H. Mathisen (beste hopp)
-Snorre Sanner og Marius Sandvig (vinnere av kjøringen)
-Vidar Kolstad og Pia Sköien (iherdig innsats)

Oddekalv avslører radioaktivt søl på RiTø

Kurt Oddekalv lot Naturvernforbundets sentralstyre få gjennomgå i et åpent foredrag på UiTø.

Kurt Oddekalv, hele Norges "miljørambo" var i forrige uke på et kort besøk i Tromsø. Han holdt et åpent foredrag på universitetet.

Oddekalv og lokallaget av Norges Naturvernforbund avslørte og anmeldte samtidig Regionssykehuset (RiTø) for ulovlig å brenne radioaktivt avfall.

Av Jørn Søderholm og Geir K. Ronland (foto)

- RiTø har kun anledning til å brenne organisk avfall, og det er ikke akseptabelt at sykehuset brenner 15 - 20 kartonger med høyradioaktivt materiale i uken, mener Oddekalv. Han kunne også fortelle at han i samarbeid med lokallaget i løpet av de to dagene han var i byen la grunnlaget for ytterligere 3-4 avsløringer som vil komme utover våren.

Tam debatt

"Hvor går dagens miljøvern?" Det var spørsmålet Miljøgruppa ønsket å svare på ved et seminar torsdag. Oddekalv innledet med et foredrag det formelig slo gnister av. Hans kontroversielle stil er etterhvert blitt et velkjent innslag i norske media, og i foredraget fikk både sentralstyret i NNV, Gro Harlem, studenter og Norges miljøfiende nummer én for tiden, Statoil, på pukkelen. Oddekalvs konflikt med NNVs sentralstyre og generalsekretær Dag Hareide er

velkjent, og en anseelig del av foredraget ble brukt til å fortelle hvor sidrumpa, byråkratiske og kapitalistiske menneskene i sentralstyret er. Krydret med "småmorsom" bannskap og utsagn av typen "hør-hvor-stor-jeger-i-kjeften" fortalte han at Naturvernforbundet Hordaland og deres Green Warriors gjør det rette, mens resten av miljøbevegelsen stort sett bruker tiden til kaffe og prat, mens miljøet er i ferd med å gå "i dass". Etter foredraget åpnet man for debatt, men denne debatten var tamme greier. Av et 20-talls frammmøtte var det bare en håndfull som kom med kritiske bemerkninger. Disse ble raskt og glatt overkjørt av Oddekalvs retorikk som kunne vært gamle Gorgias verdig. Selv ikke når han mot slutten uttalte at "det e noke forbanna kødd dokke' drive med", og viste til studenters og vitenskapsfolks bruk av latinske navn, var det noen som tok til særlig motmæle.

Rapport fra NSUs landsting

Norsk Student Union (NSU) hadde sitt 39. landsting i begynnelsen av april. Vår alles interesseorganisasjon har tatt standpunkt til aktuelle saker, og valgt ny ledelse.

Thomas Sandvik og Johnny Dahlmo fra Student Utvalget var to av de sju utsendte fra Universitetet i Tromsø. I alt var nitti representanter med stemmerett til stede.

En av hovedsakene som ble tatt opp var studentvelferd. NSU gikk inn for en større samordning mellom institusjonene og samskipnadene.

-Vi mener at studentvelferd skal bli statens fulle ansvar, forteller Sandvik, -slik det er i dag betaler studentene sin egen velferd.

Det ble også tatt standpunkt til ny, felles lov for høyere utdanning. NSU er imot ytre representasjon i institusjonsstyrene.

-Vi ønsker ikke å bringe næringslivet inn i universitetsstyrene, sier Dahlmo, -det reelle spørsmålet vil bli hvorvidt ytre representanter får flertall eller ikke.

Nytt av året er et eget program for samiske studenter. NSU vil arbeide for å bedre samiske studier og forskning, og i større grad sette søkelyset på vår urbefolkning.

En ny ledelse ble valgt på landstinget. Fra 1. juni vil Per Helge Måseide overta lederstillingen i NSU. Hans fremste mål er å få gjenåpnet universitetene, og å bringe NSUs politiske krav på dagsorden.

Møte med TØKSF

- Kan ikke dere komme på vårt styremøte fredag klokken to? Denne forespørselen rettet Hilde Moholt i Tromsø Konservative Studentforening (TØKSF) til Utopia-redaksjonen en vakker onsdag. - Vi har nylig valgt helt nytt styre og vil gjerne presentere dem for resten av studentene.

Jeg noterte forespørselen fra foreningens politiske nestleder, la den i redaktør-hylla som alle andre nyhetstips, og tenkte ikke mer på saken. I allefall ikke før påfølgende fredag. Sammen med kompisen og kaffekoppen befant jeg meg ganske intetanende i hovedgårdens kantine. Klokka var nærmere halv tre. Da, med ett, kommer den samme Hilde bort til meg, og hun har en hel del på hjertet. Vi skal ikke gjengi tiraden i sin helhet, men det ble iallefall sterkt poengtert at TØKSF-styret ikke kunne sitte og vente hele dagen... Etter å ha gitt frøken Moholt et lynkurs i pressens uavhengighet og lignende emner, hentet jeg notatblokk og kamera og marsjerte til TØKSFs møtelokaler. Utgangspunktet for presentasjonen av TØKSF var med andre ord ikke det aller beste.

Rød Pressemelding

- Styret i TØKSF er - med unntak av Hilde Moholt - helt ferskt i studentpolitisk sammenheng.

- Her er en pressemelding som presenterer styret og våre kampsaker, sier Peter Reinholdtsen, nyvalgt formann, og overrekker meg et rødt (!) A3-ark med tittelen "Ny konservativ studentleder vil ha åpent universitet". I denne pressemeldingen - som forøvrig i ingressen

PÅ SOLSIDEN: Bak: Formann Peter Reinholdtsen og organisatorisk nestleder Sandra Val. Foran: Politisk nestleder Hilde Moholt og styremedlem Geir Holst-Jæger. Styremedlem Jon Roger Lorentzen var ikke til stede.

fremhever at Reinholdtsen "burde være kjent for de fleste for sine meritter i Unge Høyre og Høyre i Tromsø..." - skisserer foreningen sine kampsaker i året som kommer. Her finner vi kamp for åpent universitet, tilføring av midler til åpne studier, flytting av Polarinstituttet og andre revolusjonerende nyheter. En av TØKSFs viktigste saker vil være å skape debatt og engasjement blant Tromsø-studenter. Blant annet ser Reinholdtsen for seg "et system med innledere og diskusjoner om aktuelle tema i samfunnsdebatten, men også et forum for akademisk debatt og etter-tanke"

Valgår

TØKSF er opptatt av valg for tiden, og "har som mål å få et studentdemokrati basert på urnvalg, men vi støtter den pågå-

ende demokratiseringsprosessen". Etter valget til Studentstyret (SS), der TØKSF regner med 40 prosents representasjon, satser foreningen på å markedsføre moderpartiet Høyre foran høstens Stortingsvalg. Det er i denne forbindelse en uttrykt målsetting å få flest mulig av studentene fra andre fylker til å stemme nettopp Høyre. Pressemeldingen avsluttes med en kort presentasjon av Hilde Moholt - som vi allerede har blitt kjent med, og organisatorisk nestleder Sandra Val. Her går det fram at Moholt sitter i sentralstyret i Norges Konservative Studentforbund (NKSF) og Studentutvalget (SU), og at Val har erfaring fra Unge Høyre i Nordland.

Jørn Söderholm (tekst og foto)

VELKOMMEN I BOKHANDELEN 28. APRIL!

-da åpner nemlig vårens store utstilling med 140 aktuelle fagboktitler fra Universitetsforlaget.

Representanter for forlaget vil være til stede i bokhandelen 28. og 29. april.

Kom innom og snakk med dem!

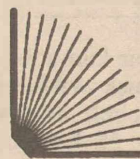
Utstillingen vil bli stående til 14. mai

140 AKTUELLE TITLER FRA

UNIVERSITETS
FORLAGET

28. APRIL - 14. MAI PÅ

AKADEMISK KVARTER

B O K H A N D E L E N

Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9005 Tromsø. Tlf 083-44920

Innsamlingsaksjon mot AIDS i Zimbabwe

Helse uten grenser

Medisinerstudentene skal også i vår delta i en landsomfattende humanitæraksjon. Denne gangen går inntektene til Aids-forebyggende arbeid i Zimbabwe. Det vil være andre gang denne aksjonen blir avviklet her i Tromsø. Forrige gang, i 1991, klarte medisinerstudentene å samle inn nesten 94.000,-, til mor/barn-klinikker på Gazastripen.

Av Anna Katarina Grova
(tekst og foto)

Zimbabwe fikk sin selvstendighet så sent som i 1980. Nå bor det ti millioner svarte og ett hundre tusen hvite mennesker i landet. Landet som helhet stiller godt i forhold til mange andre afrikanske land og er langt på vei selvforsynt. Men her som i mange andre afrikanske land er den økende prosenten av HIV-smittede et stort problem. SAIHs AIDS-forebyggende prosjekt ble i år valgt blant mange andre søknader.

SAIH

SAIH, Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond, har gjennom lengere tid hatt et helseprosjekt i distriktene Mutoko og Mudzi i Zimbabwe. Dette er et område hardt rammet av AIDS. En undersøkelse som ble utført i Mutoko i desember-92 viser at 27% av de gravide er HIV-smittede. SAIH har i samarbeid med de lokale helsemyndigheter igangsatt et AIDS-forebyggende prosjekt som medisinerstudentene i år skal samle inn penger til. Det er nå ansatt tre leger i området Lars Meyer var lege i disse områdene fra 1987-91 og sa på et foredrag på MH i begynnelsen av mars:

"Det foreligger en fornekning av problemet. En person kan være HIV-smittet i 8-10 år før sykdommen slår ut. Dette medfører at problemet ofte blir skjøvet fremover og man tenker ikke konsekvenser. Problemet vil øke sterkt i årene som kommer og AIDS-forebygging må være en svært viktig del av dagens U-hjelpesarbeid. Bare i løpet av de årene jeg var der skjedde det en betydelig bevisstgjøring av problemet.

Prosjektet

Prosjektet setter mye inn på å forandre holdnings- og handlingsmønstre blant dagens unge. Bevisstgjøring på egne premisser er parolen, og man forsøker å finne de rette påvirkningskanalene. I tråd med lokale skikker og overleveringstradisjoner kan man klare å nå dem med virkemidler som sang, teater og samarbeid med lokale klanoverhoder og medisinnmenn.

Teater er et verdifullt og ef-

Aksjonsleder for medisinerstudentenes humanitæraksjon, Asbjørn Ellingsen, håper på mye penger.

ektivt kunnskapsmedium i et land der folk har lite penger til aviser, radio og TV. Dramagrupper reiser rundt på klinikker og skoler sammen med helsepersonell og fremfører et teaterstykke om AIDS. Skolen blir også benyttet for å formidle informasjon. I tillegg drives det intens opplæring av helsepersonell, lærere og andre. Disse tiltakene viser seg å ha stor gjennomslagskraft, og det er mye som tyder på at smittespredningen hindres.

Aksjon i Tromsø

Asbjørn Ellingsen står som ansvarlig for aksjonen i Tromsø. Han forteller om en brukbar oppslutning for to år siden hvor medisinerstudentene her i byen klarte å samle inn nesten 94.000 kroner:

"Vi håper på et enda bedre resultat i år. På landsbasis for to år siden kom det inn over 800.000,-. I år satses vi på å få inn en million kroner. Det er opprettet lokale AIDS-komiteer i Zimbabwe- en i Mutoko og en i Mudzi. Disse komiteene skal disponere de pengene vi samler inn. Komiteene består av lokale sykepleiere, representanter for helsemyndighetene, en AIDS-koordinator samt en av de norske legene. Komiteene er underlagt helseministeriet i Zimbabwe, noe som gir trygghet om god revisjon og kontroll.

"Helse uten grenser" arrangeres av norsk medisiner-

studentforening(Nmf) og foregår på studiestedene Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø. Hvert studiested står ganske fritt til å gjennomføre aksjonen slik de ønsker. Målet er å få inn mest mulig penger og bruke minst mulig av innsamlede midler til administrasjonsutgifter- aldri over 5%.

Asbjørn Ellingsen håper på god oppslutning både blant medisinerstudentene og "giverne";

"Jeg sier som vår parole: Vi vet hva vi skal si og hvordan vi skal si det- men vi trenger din støtte for å få det sagt!

Program

5.mai: Konsert på Skarven med det norsk-afrikanske Tromsø-bandet "Tamba Kaounda". Det er også planer om å få flere underholdere til Skarven denne kvelden.

6.mai: Populærvitenskapelig AIDS-foredrag ved dr. Sursjen: "AIDS-epidemien fortsatt en trussel?" Folkets Hus, festsalen klokken 19.00.

8.mai: Hovedaksjonsdag i byen. Salg av diverse, blodtrykksmåling i ambulanse m.m. Underholdning av studentkor- og orkester.

12.mai: Bøsseaksjon. Dør til dør.

AIDS:

Den tredje verdens krig

AIDS er ikke lenger bare en medisinsk diagnose. Det er også blitt til en samfunnsdiagnose. De sosiale og økonomiske konsekvensene av AIDS truer selve utviklingsprosessen i den 3. verden. Grenser og lover har aldri stanset epidemier, og å sitte på gjerdet med kondom i baklommen vil ikke løse denne globale utfordringen.

Av Paul Richard Fife,
lege og sivilarbeider
SAIH

hånd er sårbart, blir overbelastet med AIDS-pasienter som fortrenge pasienter med andre sykdommer som kan behandles.

Tall..

Etter et tiår med HIV tyder erfaringene på at AIDS kommer til å sette verden på hodet. Antall mennesker med HIV er av Verdens Helseorganisasjon (WHO) beregnet til 13-14 millioner og antall AIDS-tilfeller til minst 1,5 millioner. I år 2000 regner WHO med 30-40 millioner mennesker med HIV og 10 millioner med diagnosen AIDS. Dette er vel og merke forsiktige offisielle prognoser.

Som kjent er Afrika sør for Sahara hardest rammet med 8-9 millioner smittede. Hver tredje voksen i sentral-afrikanske storbyer er nå HIV-smittet og viruset har spredd seg til landsbygda. Tragedien i den 3. verden øker, og utviklingen i Asia utover i 1990-årene kan sammenlignes med Afrika i forrige tiår, men med langt større potensiale på grunn av den høye folketettheten. India vil antageligvis ha flere mennesker med HIV i år 2000 enn hittil totalt registrert på verdensbasis.

..og mennesker

Statistikk skaper en trygg avstand til menneskene som skjuler seg bak disse tall. Den individuelle lidelsen forårsaket av AIDS kan knapt fattes for de av oss som ikke er rammet. Hva med kvinnen som blir smittet av sin mann, som så vidt rekker å ordne med hans begravelse før hun selv dør? Hva med hennes barn? Hver tredje vil være smittet av henne og dør før fylte fem år. De to andre vil bli morløse. Har et foreldreløst barn reelle fremtidsutsikter?

Om seks år vil 10-15 millioner barn i verden være foreldreløse på grunn av AIDS (WHO). Alt nå er grupper med foreldreløse barn et vanlig syn enkelte steder i Afrika. Dette er bare en av flere alvorlige demografiske konsekvenser av AIDS.

Samfunnet har AIDS

Når unge voksne i produktiv alder forsvinner rammes både faglærte yrker og arbeidsintensiv virksomhet slik som jordbruk. Generasjonen som skal skape framskritt dør og investeringene i utdanning og kunnskap går tapt. Dette betyr nedsatt produksjonsevne for land som skal betjene astronomisk utenlandsgjeld og der befolkningen alt sliter for det daglige brød.

AIDS er en trussel mot den økonomiske helsetilstanden i mange land. De indirekte omkostningene av epidemien er langt større enn de direkte kostnadene til medisinsk behandling og omsorg for hver pasient. Og selve helsevesenet, som på for-

Forebyggende tiltak

Det siste tiåret har gitt oss mye kunnskap om AIDS men ingen effektive medisiner eller vaksiner. Inntil videre er det derfor utelukkende forebyggende tiltak som kan hindre spredningen av det usynlige virus. Dessverre er mennesket en treg art å dressere, og holdninger og vaner endres ikke automatisk selv med god og saklig informasjon. Røyker du forresten fremdeles?

At AIDS først og fremst er en kjønnssykdom er et viktig moment. Å bekjempe AIDS innebærer å ta stilling til de mest intime og tabu-belagte deler av våre liv. Kondom-kampanjer og helseopplysning er derfor ikke nok i kampen mot AIDS. Åpenhet omkring seksualitet, bedring av kvinners bestemmelsesrett og slutt på diskriminering av mennesker med HIV eller AIDS er bare noen av utfordringene som betinger vellykket forebyggende arbeid.

En investering, ikke en utgift

Å lære å beskytte seg mot en dødelig sykdom nå kunne defineres som en menneskerettighet. Offentlige myndigheter har ansvaret for å gi befolkningen kunnskap til å endre atferd. Dessverre er den politiske og økonomiske viljen til å satse på AIDS-forebyggende tiltak ofte for dårlig på toppnivå, og det ser ut til at HIV-forebygging blir ansett som en utgift, mens det tvertimot er en investering.

Verdens helseorganisasjon (WHO) har et overordnet helseansvar og skal opptre som faglig veileder og pådriver, noe den i stor grad har maktet. På den annen side er AIDS-innsatsen i bistandsmiljøet stort sett for svak. I framtiden må det tas mer hensyn til AIDS under planlegging og gjennomføring av alle typer prosjekter, nettopp fordi epidemien virker inn på alle samfunnsplan.

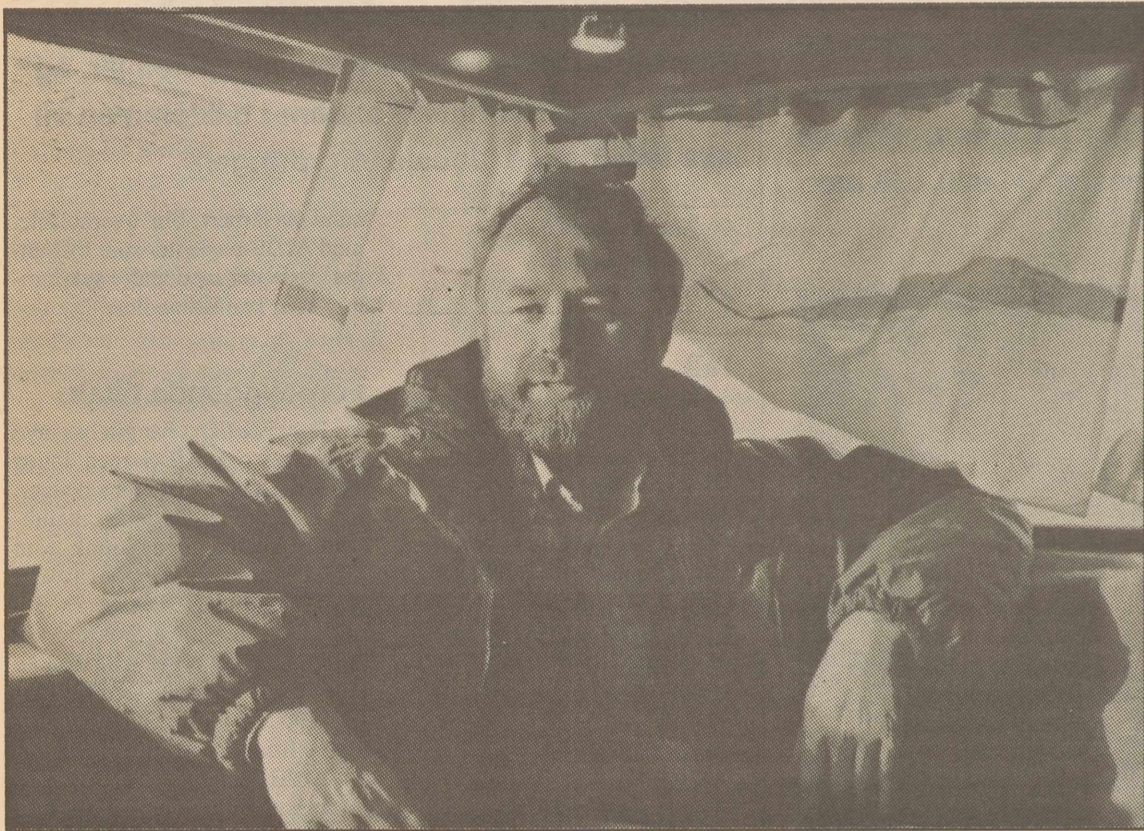
Krig i Den tredje verden

AIDS kan sammenlignes med en væpnet konflikt. Som i krig er det først og fremst de unge voksne som dør. Uskyldige blir rammet og samfunnet går i oppløsning. Den produktive delen av befolkningen forsvinner og økonomien blir skadelidende.

AIDS-epidemien setter krav til vår oppfatningsevne og til vårt ønske om å være solidariske med mennesker som lider. Vi må innse at den 3. verden faktisk er i krig mot et virus. En krig som knapt blir omtalt i våre ellers så konflikt-glade medier. En krig som kommer til å berøre oss direkte hvis problemet ikke tas på alvor.

Rektor bor i bobil

Ole Smeby tar hybelen med seg når han handler. Blir han lei av utsikten, flytter han på timen. Den studiepermitterte rektoren fra Loppa har valgt en mobil hybelvariant. I snart ett år har han bodd i bobil på parkeringsplassen ovenfor UB.

Øyvind Eggen og
Marianne Tønnessen

- Jeg hadde en hybel i Tromsdalen inntil i fjor sommer, men der var det så mye bråk. Siden jeg allerede hadde bobil til feriebruk, flyttet jeg likegodt inn i den istedenfor å gå ut på markedet og lete, sier Ole.

- Må vel egentlig være original - en litt spesiell type for å bo som dette. Men jeg trives godt med det. Jeg sitter vanligvis på Universitetet og leser til langt på kveld, så det blir ikke så mye tid jeg tilbringer i bilen, sier han.

Studiepermisjon

41-åringen er rektor på barne- og ungdomsskolen i Sør-Tverrfjord på Loppa, men har to års studiepermisjon for å ta engelsk hovedfag i Tromsø. Kona og to barn bor i Sør-Tverrfjord mens Ole studerer. Ved å lese godt og lenge til daglig, kan han spandere på seg en ekstra lang hjemmehelg annenhver uke.

- Jeg har stort sett det jeg trenger. Jeg har mer utstyr her enn jeg hadde i hybelen i Tromsdalen. Kommer ikke på noe spesielt jeg savner. Telefon har jeg ikke, forresten, sier han.

I bobilen er det blitt plass til bad med dusj, komfyr og kjøleskap, fjernsyn - og bilstereo, på mindre enn 12 kvadratmeters gulvplass. Ikke mye plass igjen til å danse på?

- Nei, men så har jeg ingen å danse med heller. Dessuten har jeg jo hele parkeringsplassen ledig om kveldene. Det er bare å sette bilstereo på fullt, så høres den over hele plassen, smiler Ole. Trangt er det i bilen, så den

besøkende må beherske et minimum av akrobatikk for å få plass i "kosestua" helt bak. Som om det ikke var trangt nok, står fire sommerdekk stablet i inngangspartiet. Toalettet er ikke større enn at en kraftig person antakelig gjør lured i å dra ned bukse på utsiden og rygge baklengs inn.

Men hybelen har fått plass til både kosestua og en egen spisesalong. Alt utstyr er økonomisk plassert og blir skjult når det ikke er i bruk. Det blir bare ren gjetning å finne ut hvor senga, kjøleskap, vask og komfyr er plassert. Senga lages selvfølgelig ved en lett ombygging av kosestua, og kjøkkenutstyret er skjult bak deksler og skapdører.

Besøksadressen er bilnummeret, postadressen Universitetet.

- Jeg skifter parkeringsplass alt etter hvor det er ledig, hvis jeg har vært i byen eller på handletur. Har aldri spurt om jeg har lov å bo her. Men skulle noen "kaste meg ut", flytter jeg bare et annet sted.

- De brøyter rundt meg tidlig om morgenen, men jeg våkner ikke av det. En gang hadde jeg besøk midt på natta, av to gutter som ville stjele diesel. De sprang

"Hybelen" er fullstendig mobil.

fort vekk da de fikk se meg inne i bilen. Jeg sto i bare underbukse og banket hardt i bordet. Ellers blir det ikke særlig mange besøk.

Rim i skjegget

- Hva med temperaturen om vinteren?

- Jeg har en god gassovn som varmer opp hele bilen på noen få minutt. Men den tør jeg ikke bruke om natta. Det har hendt at jeg har våknet med rim i skjegget. Da er det bare å skru på ovnen og ligge ti minutt til.

Oppvarmingen går på gass, alt det andre på batteristrøm. Batteriene klarer 14 dager før de må lades. Ellers blir det å fylle vann og tømme do med jevne mellomrom.

Ole Smeby hadde bobilen før han begynte å studere. Ellers hadde det ikke lønt seg, mener han.

- Jeg sparer jo husleia, men det koster å ha en bil. Vinninga går vel opp i spinninga.

Slutt til sommeren

Til sommeren er det slutt på permisjonen, men hovedfagsoppgaven er ikke ferdig. Den må han fortsette med ved siden av jobben til høsten.

Studiepermisjonen er en del av virkemiddelordningen for Finnmark. Ved å skrive 11-årskontrakt med skolen, får Ole to års betalt studiepermisjon i samme periode.

Ole er opprinnelig fra Jevnaker, men har vært rektor i Sør-Tverrfjord siden 1984. Grunnen var at han ønsket administrativ erfaring, men virkemiddelordningen talte også positivt, sier han.

Går det greit å være søring i lederstilling i Finnmark?

- Jada, det blir jo litt "mobbing", men folk er trivelige og veldig greie å jobbe med. I begynnelsen var det litt vanskelig å forholde seg til læstadianismen. I kristendomsundervisningen bruker vi bibeloversettelse fra 1930. Da jeg begynte som rektor i 1984, hadde den forrige rektoren allerede bestilt et sett med splitter nye nytestamenter. Men vaktmesteren på skolen, som er læstadianer, nektet blankt. Vi måtte sende alle nytestamentene tilbake igjen.

Å studere er en ferie

- Hva synes du om å bli student etter mange år som lærer og rektor?

- Trivelig, det er 15 år siden sist. Mer uforpliktende, mindre ansvar. På mange måter blir det som en ferie. Men i forbindelse med eksamen er det nok verre å være student enn å være lærer. Da jeg begynte å studere, lovet jeg meg selv å ikke tenke særlig på karakterene. Men nå når jeg er midt opp i det, blir det til at det betyr en del likevel.

- Jeg er nok en del roligere enn de jeg studerer med, har ikke behov for å gå ut så mye. Men jeg er med i sjakkklubb og blir med de andre studentene ut av og til.

- Det er en veldig stor forskjell på den lille bygda Sør-Tverrfjord og Tromsø. Største forskjellen er kanskje at i bygda kjenner du alle, men på Universitetet kjenner du bare et fåtall av de du treffer. Folk er nok også mye dårligere til å støtte og ta vare på hverandre i byen.

Det er blitt plass til mer på 12 kvadratmeter enn mange større hybler inneholder. Badet til høyre.

Internasjonal

Også i år ble det arrangert en vellykket internasjonal fest og kulturuke. I løpet av tre dager, 21-23 april, kunne studentene oppleve markedsdager, utstillinger, filmer og seminar ved universitetet. Det hele endte med den årlige internasjonale festen med musikk og dans fra blant annet Kina, Thailand og Marokko. Hovedgården var fylt av mennesker i fargerike tradisjonelle klesdrakter og menyen besto i mat fra alle verdens hjørner.

FSU (Foreign Students Union) klarte det i år i igjen; den internasjonale uka var en suksess. Hovedgården ble i tre dager brukt til salg av hjemmelagde kaker og retter og til å gi informasjon om forskjellige land og folkeslag. De heldige kunne også få oppleve levende musikk med trommer og fløyter til lunchen. Ellers ble det vist filmer fra blant annet Chile og Kina. FSU arrangerte også seminar over emnene: "Utvikling/tredje verdensforskning" og "Hjerneflukt". I år som i fjor endte det hele med en fest i Hovedgården hvor det var dans, oppvisning og ikke minst servering av mat fra hele verden. Før fredagens store fest traff vi en lettere stresset Qamar Anis, leder i pr.- og musikkomité på kjøkkenet:

-Alle lager mat fra deres hjemland og alle lager til et visst antall gjester. Tre fra Kina skal for eksempel lage mat til 100 personer og tre fra India til 150 personer. Ellers er det kokker her fra Somalia, Iran, Ghana, Tyskland og Thailand.

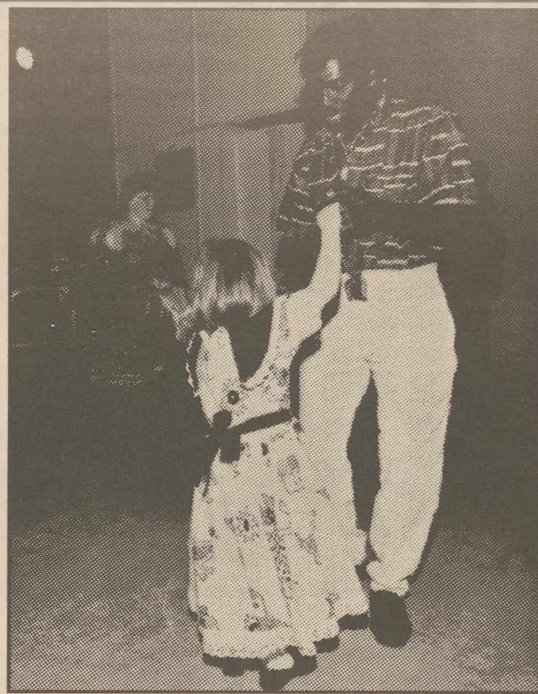
Det var 250-300 personer som fikk oppleve festen i Hovedgården denne kvelden. Det hele åpnet med kinesisk folkemusikk og åpningstale av FSU president Ajay Kumar. Den marokanske gruppen Fossane var svært populær, og det var mange som fant veien til dansegulvet.

Det var ikke fullt like mange oppmøtte i år som i fjor på den internasjonale festen. Sannsynlig forklaring på dette er Samskipnadens forbud mot å annonsere om festen i byen.

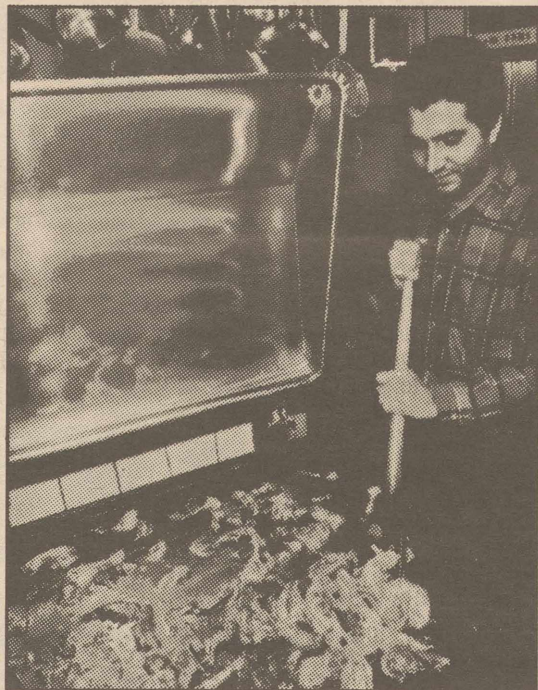
Foreign Students Union har som overordnet mål med den internasjonale uka å skape et arrangement hvor nordmenn og utenlandske studenter kan møtes i forskjellige former for interessefellesskap. Dette klarte de på en overbevisende måte.

Anna Katarina Grova og Jørn Søderholm (foto)

festuke

Barna var også med på den internasjonale festen

Her tilberedes maten. Det var retter fra alle verdens kanter

Samedrakt og rogalandsbunad til marokkansk musikk

Kuppet

... men Mathias Gibert var ikke død !

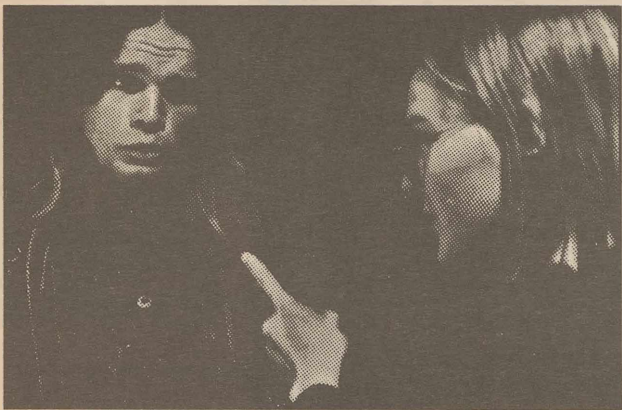
Dette har skjedd:

Under uværet i Nord Norge har en liten gjeng studenter søkt tilflukt i Bodegaen i Hovedgården. Blant disse finner vi UiTø's selvutnevnte Gudfar, Mathias Gibert, en kynisk og sleip medisinerstudent kjent for å gå over lik for å nå sine mål. Det oppstår en voldsom krangel mellom de tilstedeværende, og i det krangelen når sitt høydepunkt, ramler stearinlyset og rommet blir lagt i stummende mørke. Når

man så tenner lyset igjen, finner man Mathias Gibert liggende blodig og livløs over bordet. En knust vinflaske taler sitt tydelige språk; Gibert er blitt myrdet - og morderen befinner seg i rommet. Jusstudinen Lucifine Smitt, som ankom rommet i det lyset gikk ut, tar på seg ansvaret med å finne ut hvem morderen er. Hennes etterforskning viser snart at de tre andre i rommet; antropologstudenten Torfinn

Høyerdahl, psykologistudenten Bjarte Grønnfeldt og jusstudinen Trine Lise Undervåg alle har sine grunner for å ha ønsket Mathias Gibert død. Problemet til Lucifine Smitt er bare - hvem av dem var det som drepte Gibert?

I det vi går inn i handlingen, har Lucifine Smitt startet kryssforhør av de tre mistenkte.

1. Lucifine Smitt vender sitt blonde juristhode mot antropolog-student Torfinn Høyerdahl.

-Se ikke på meg, utbryter Høyerdahl. -På tross av våre små krangler var jeg helt og fullt Giberts mann! Jeg innrømmer gjerne at jeg utifra mitt antropologiske ståsted spesielt likte Giberts raseteorier. Jeg var enig i hans tanker om all makt til den som virkelig tar de sosial-darwinistiske tanker på alvor. Jeg var f.eks. 100% med på planene hans om å kuppe det nyetablerte Alltinget! Innføre skikkelig "survival of the fittest"-tenkning også på UiTø! Jeg ville altså fulgt Mathias Gibert i tykt og tynt.

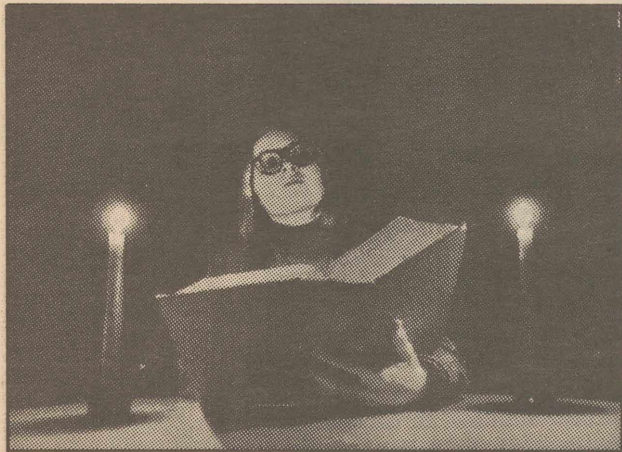
2. Lucifine Smitt vender de to cola-bunnene hun kaller brillerglass i retning av psykologistudent Bjarte Grønnfeldt, og sier: -Hva har så du og si?

-Jeg drepte ham ikke, hvis det er det du mener. Men jeg har stor mental forståelse for den som gjorde det. Psykologisk sett var han helt gal! For det første var hans vanvittige planer om å kuppe Alltinget fullstendig sinnsvake. Jeg lot som om jeg var enig i kupp-planene hans. Han ville sprengne en bombe i det ekstraordinære HAM, og sende et brev til politiet der han skulle påta seg skylda i Ole D. Mjøs sitt navn. Derpå skulle han innføre totalitært enevelde i Alltinget. Freud ville kanskje ha kalt ham "eregert super-ego" eller liknende. Han var maktgal og farlig. (Gibert altså, ikke Freud!) For det andre var han gal fordi han mente at jeg var schizofren! Og han sa at det var jeg også! Og han sa det samme om meg! Og om meg!..

3. Lucifine nikker lett, og setter så øynene i sin kvinnelige ex-rival, Trine-Lise Undervåg.

-Jeg drepte ham ikke, hviner Trine-Lise nervøst. -Jeg elsket ham! Jeg ville følge ham i alt han foretok seg. Tross alt har jeg jo 3. generasjon Dr. Gibert i magen, og det minste Mathias kunne vente seg var jo litt lojalitetsfølelse over en slik ære. Forøvrig mener jeg at kvinnens plass er et sted på veien mellom kjøkkenet og soverommet, og jeg hadde gladelig sluttet på juss-studiene for hans del. Ah, Mathias, jeg savner den hårete brystkasse!!

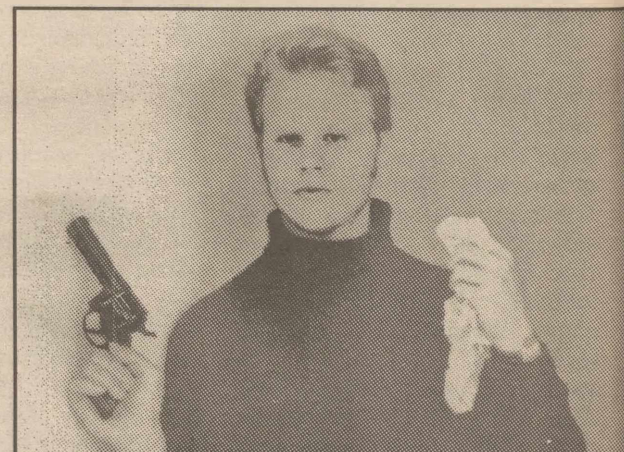

4. Lucifine retter på brillene, kremter, gjennomgår samtlige paragrafer i arverett i hodet for å klarne tankene, ser ut over hennes tre mistenkte, og sier:

-Før jeg peker ut den skyldige, må jeg få lov til å skryte litt av meg selv. Jeg kjentnemlig også til Giberts kupp-planer. Derfor bestemte jeg meg for å drive litt undercover-virksomhet - jeg ser da på Lov og rett i LA!!, og benyttet meg av mine kroppslige tilbud for å få ham i garnet! (Et erotisk stønn unnslipper Trine-Lises lepper!) Jeg hadde planer om å (mis)bruke ham i hovedoppgaven min om strafferett, men nå får han jo heldigvis aldri gjennomført sine skumle hensikter...

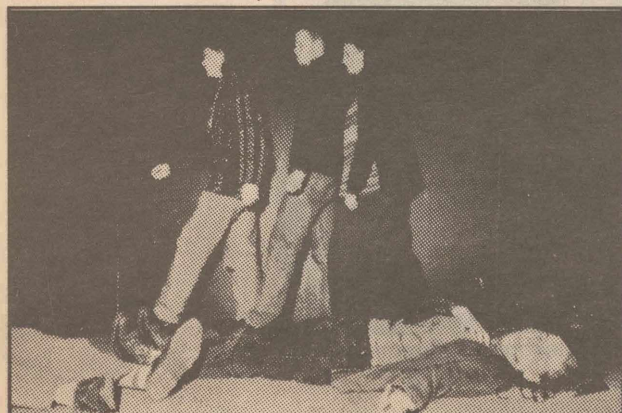
5. Lucifine stopper opp midt i setningen, avbrudt av et skudd. Hun stivner til, og en blodstripe renner gurglende ut av henne åpne munn. Samtidig lyder nok et skudd, og Lucifine ser Bjarte Grønnfeldt bli slynget bakover av skuddet som treffer ham i hjertet. Han er død før han treffer gulvet. For sent innser Lucifine at hun er døende; truffet i ryggen av den hun sist ville trodd var morderen. Nemlig den myrdete selv, medisiner-studenten og kuppmakeren Mathias Gibert!

6. Gjennom tåketeppe som langsomt fyller Lucifines hode mens hun synker sammen på gulvet, hører hun Giberts stemme:

-Idioter! Dere gikk rett i fella! Jeg benyttet mørket for å knuse flasken mot bordflaten, ikke mot hodet mitt som dere trodde. Deretter brukte jeg en blodampull med griseblod til å lage en blodpøl. Den hadde jeg fått av far. Hehe. Jeg ville nemlig teste hvem av dere jeg kunne stole på, og svaret kom jo fort. Smitt og Grønnfeldt var mot meg, Høyerdahl og Underdeilig.. jeg mener Undervåg var med meg! Deretter var det enkleste kort og godt pistol!!

Antropolog - student Høyerdahls stemme bryter igjen: -Genialt, min kjære Gibert! Du gjør ære på din rase!

7. Den nå trolig ex-jusstudenten Trine-Lise Undervågs pipistemme skjærer inn i den døende Lucifines ører: -Åh, Giberten min! Nassenøffen min!

Det siste Lucifine ser er de tre kommende kuppmakerene som sammen forlater den mørke og snart livløse bodegaen, og det siste hun tenker er at det nok engang har vist seg at Mathias Gibert går over lik for å få sin vilje. -Jaggu sa jeg pangstart på karrieren, mumler hun, og dør.

Akk, for en grusom verden.

Løsningen av krimgåten er skrevet av Anton Rygg. Vi gratulerer!

KULTUR

Foto av KJETIL LONGVA

Det skjer så uendelig mye mer i et radiostudio en det vi hører på eteren. Musikkforberedelser, gjester som ikke dukker opp, feilinnstilte klokker og ikke minst traktervis med kruttsterk kaffe.

en altfor tidlig

Grytidlig

De fleste av oss har vel en idé om hvordan det ser ut i et radiostudio, men det er få av oss som noen gang setter våre ben i et redaksjonslokale. Og takk og lov for det. Klokka 05.30 ringte nemlig vekkerklokken min. Ennå lenge til både lesesalen åpner og bussene begynner å gå. Jeg skal være med på morgensending i Studentradioen. Man tenker ikke over at det er noen som

Rune Flage står for teknikken og har full kontroll i det, for en utenforstående, tekniske virvarret.

faktisk lager radiosendinger, at det faktisk er noen bak både spaker og mikrofoner. På denne alt-for-tidlig-morgenkvisen er det Rune N. Andreassen som skal ha sending, og han har forsovet seg.

Heldigvis er iallefall all musikken klar og *playlista* er skrevet. Det ligger ca. 20 CD'er igjen til sendingen av de rundt 60 som ble plukket ut til gjennomføring søndag kveld. Det gjelder å finne de rolige og behagelige melodiene til den første og trøtte morgensendingen, så kan tempoet økes litt etter litt. Ennå er det en time igjen til sending, men det er fortsatt en del som skal gjøres. Men aller først skal det drikkes meget sterk kaffe for å få kropp og sjel til å fungere. Dagens aviser blir hentet for å finne lokale nyheter, riksnhetene kommer importert fra Radio Nettverk i Stavanger. Værmeldingen må hentes inn og det avtales et tidspunkt for når meteorologen skal komme inn på direkten.

Bastesen

Første gjest i studio er planlagt klokka 08.20 og det skal handle om hvalfangst. Noe går galt, gjesten har blitt syk og en erstatning må finnes. Undertegnede blir oppkavet over det "store" og uventede problemet, mens de andre tilstedeværende tar det hele med knusende ro.

- Vi får prøve å få tak i Bastesen. Hva heter båten han er på? Nybræna????

Til slutt får de tak i "hvalgeneralen", men han har ingen ting å si for øyeblikket. Dermed går innslaget om hvalfangst ut. Selv om visse ting kan planlegges, er det en del som må gjøres på sparket. Når en gjest blir borte må enten et nytt innslag settes inn eller det må spilles mer musikk.

Utopias utsendte får roet de verste nervene, og det er like før sendingen er igang. En siste røyk med Radio 1 i bakgrunnen, før det bærer inn i Studio A og en siste prat med tekniker Rune Flage. Klokkene skal stilles, det skal stemme overens mellom programleder og tekniker, ellers kan det gå galt. Den ene Rune n ligger 5 sekunder foran den andre, men det blir ikke tid til å stille tilbake, for på et øyeblikk er nyhetene ferdig og sendingen har startet.

Sendingen igang

Plutselig er alt igang og jeg er så nervøs at det ligger tjukt rundt meg. Det er rart å se en radiostemme, ansiktet passer liksom ikke sammen med det jeg hører fra kontrollrommet.

M O R G E N S T U N D

med kaffe i munn

Det hele starter med rolig popmusikk og en meget behagelig stemme. Tenker de på hvem de skal nå? De som ennå ligger i senga og tar det helt med ro, de som har stått opp og trenger litt mer fart, og hva med de som allerede er oppe og kanskje sitter på bussen?

Jeg skjønner ikke at det er mulig å konsentrere seg om det som skjer litt frem i tid samtidig som tekniker forteller deg ting på øret.

-Tjue sekunder igjen av Madonna, deretter blir det "Morrakvitter"-jingle, og så er det seksten sekunder *intro* på R.E.M.

For en utenforstående er det uforståelig å skjønne hvordan man kan snakke seksten sekunder på "kommando", men man lærer det vel etterhvert.

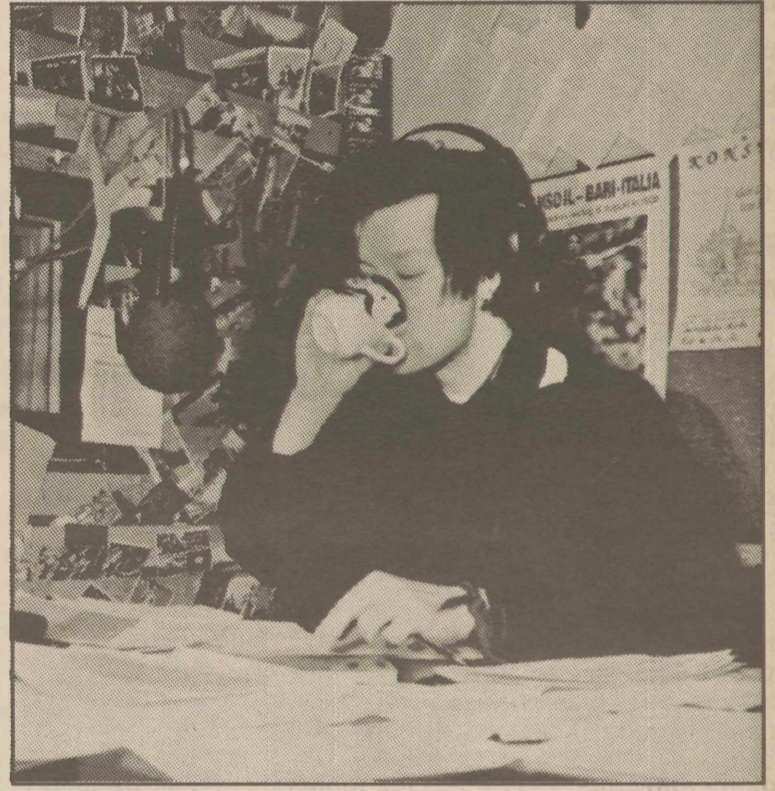
-Å, det var jævlig dårlig sagt.

Programleder gremmes over noe han har sagt. Fingeren rettes mot hodet som en ladd pistol. Tydelig misfornøyd med siste uttalelse før neste melodi ble signalisert igang. Kaffe går ned på høykant. Armer, bein og blyant holder takt, det hele virker rolig og avslappende og jeg er vel den eneste som er redd for at dette skal gå galt.

-Hvor lang er denne? 4.58?

På nåde

Ikke skjønner jeg at programleder har mot og nerver til å forlate studio under en sang. Det går mot slutten av den første halvtimen, og det er klart for nyheter. Etter de importerte nyhetene kommer Rune Ytreberg med de lokale nyhetene sakset fra Nordlys og Tromsø. Røde lamper kommer på og av, og folk vandrer rolig rundt i lokalene. Gjester blir tatt imot og gitt kaffe

God morgen, Tromsø! Programleder Rune N. Andreassen har forsovet seg og gjør alt som står i hans makt for å våkne.

mens de venter på å komme inn i Studio A. Utopia-fotografen lusker stille rundt i studio, på nåde! Ved et uhell utløser han sitt gigantiske og støyende kamera mens den røde lampe lyser. Selv stygge blikk fra programleder og tekniker ser ikke ut til å få han ut av studio, men han lover ved hjelp av fingerspråket å være snill fremover.

Etter ennå en nyhetssending er det klart for *Fotballfrokost* med Knut Børre Lindbjør som programleder, TIL skal følges hver dag frem til seriestart. Formann i TIL-supporterklubb Stig Edvardsen stiger inn i studio og gir den første rapporten på "gutan" før det grønnes på Alfheim.

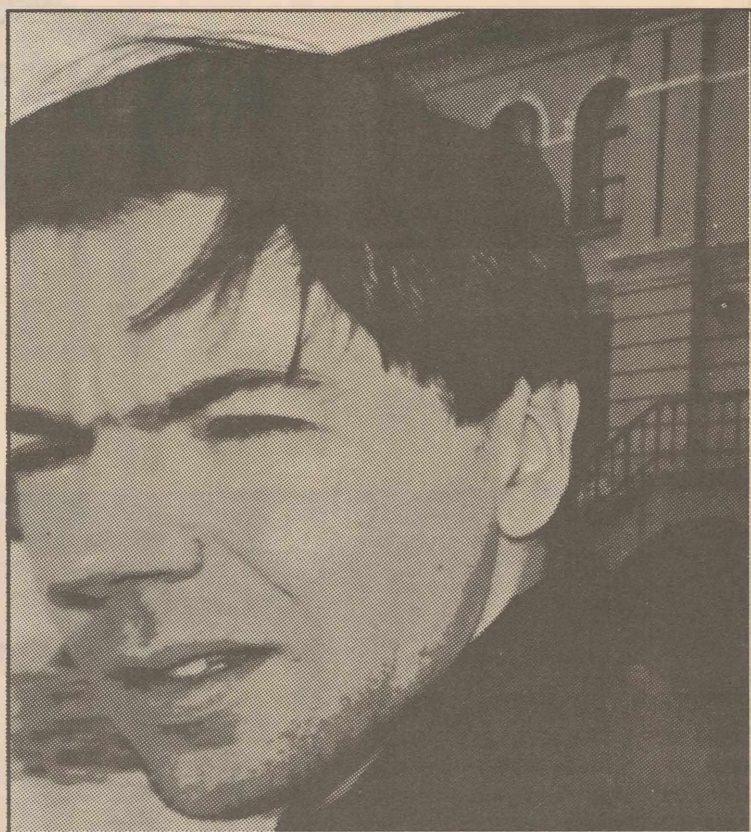
Skihopp

Morgenverten Rune N. Andreassen tar seg en halvtimes pause mens fotballpraten surrer. Det blir tid til mer kaffe og endel runder "skihopp-spill" på datamaskinen. Etter 30 minutters sportsprat er det igjen tid for rolig morgenmusikk og behagelige stemmer. Det går mot slutten av sendingen og rytmene slår raskere og raskere. Det er på tide å stå opp for de som ikke har gjort det, og 2 x Rune kan ta det med ro frem til neste sending skal forberedes.

CECILIE K. ØDEGÅRD
foto av
MARKUS HAREIDE

HELT SPACE

Geir Jenssen, født 1962 her i Tromsø, er mannen bak Biosphere. Geir Jenssen var en gang det tredje medlem av gruppa Bel Canto. På de to første albumene, "White-out Conditions" (1987) og "Birds of Passage" (1990) var det programmering og bruk av tangentinstrumenter, i tillegg til komponering av flere spor han drev tiden med. Han forlot Bel Canto sommeren 1990 for å satse på egne prosjekter. Det har kommet flere 12" singler og et album under navnet Bleep. Senere fikk vi CDen "Microgravity" fra det nåværende Biosphere-prosjektet, nytt navn og en ny musikalsk retning.

-Som en maler maler bildet sitt selv, skriver en forfatter boka si selv. Vi har teknologien til å lage musikken selv. Du kan jobbe når du vil, det er mye gøyere. Jeg kan sitte om natta og jobbe, og legge meg klokken syv om morgenen.

I snart tre år har han holdt på for seg selv. Et enmannsprosjekt som Biosphere har blitt den ideale måten å jobbe på. Ingen innflytelse fra andre musikere, ikke engang vokalarbeid vil bli trukket inn i musikken til Geir Jenssen.

-Spiller du i et band har du ikke de samme mulighetene. Hele basisen går ut på å jobbe alene. Det hele blir mer behagelig, man slipper å avtale ting og inngå promisser.

Ukjente områder

Det blir aldri ordentlig vår i Tromsø. Plutselig en gang ut i juni er sommeren der. Forandringene finner man i lyset, forskyvninger fra natt til dag og fra dag til natt. De mørke nettene blir kortere. En tid på døgnet som Geir Jenssen med sitt Biosphere-prosjekt utnytter fullt ut. Det musikalske landskapet er et uendelig ar-

beidsfelt. Her har han funnet sin form, men allikevel beveget seg langt inn i det ukjente. I hans verdensrom blir tonene et redskap til å pleie fantasien, et rom fylt med lyder hvor alt er mulig.

Bilder for sansene

Det billedlige er viktig for Geir Jenssen, i den grad at det går ut over det som er naturlig i musikalske kretser. Bilder danner seg gjerne når sansene er skjerpet og musikken er det essensielle rundt en. På utgivelsen "Microgravity" er stemmer tatt i bruk som en beskrivende faktor. Talende mennesker fra radio, TV og film, er klippet ut og tilpasset forskjellige arrangementer.

-Nå bruker jeg lite vokal, det var mere i bruk før. Jeg går ikke etter etniske ting lenger heller, det er for mange som gjør akkurat det. Samtidig er det svært vanskelig å gå nye veier igjen. De to siste dagene har jeg jobbet og det eneste jeg har kommet fram til er én lyd. Kreativiteten kan variere, men av og til må du bare lete og lete for å finne noe nytt. Ved å bruke klisjéer kunne jeg gjøre det lett, men går man nye veier kan perioder være vanskelige.

Musikk til filmen

Musikken kan brukes til film og bilder, og det er det

Geir Jenssen helst vil. Film-musikk er et av flere prosjekter Geir Jenssen har gående for tiden. Fra Trond Brede Anderssen kommer novellefilmen "Som Evige Stjerner". En film som kanskje tar noen nye veier sett ut fra et nordnorsk perspektiv.

-Et ganske stort prosjekt blir det. Et krevende sådan. Du er nødt til å tilpasse deg, man har ikke den samme friheten. Regissøren må føle at musikken passer i hans hode. Noe jeg ikke ville gjøre bestandig, det å jobbe etter andres idéer.

Rikskunstner

-Et bestillingsoppdrag fra Rikskonsertene er også på gang. Jeg er en av personene fra de syv største byene som i sin by skal finne lokaler en kan ta lyder fra. Av lydene skal det lages musikk som i tilknytning til temaet kan filmes. Jeg bruker forskningscenteret Icecat på Breivikeidet. Der har vi filmet og snart klipper vi det hele sammen. Så vises det hele på NRK eller noe sånt.

"Verk i Utvikling" har man valgt å kalle dette kunstprosjektet. Et forsøk på å få teknomusikere og rockemusikere til å gå nye veier.

På vei fremover

Materiale til en ny CD ligger klar, men noen utgivelse før høsten er lite sann-

synlig. 17. mai slippes "Microgravity" i England, ett og et halvt år etter at den ble gitt ut i Norge. RMS, et belgisk selskap, står for distribusjon av utgivelsen i England. Plateselskapet har ledet an i utviklingen av teknomusikken, og er det mest anerkjente selskapet også i England. Noe som kommer godt med ettersom de Britiske øyer har en tendens til å favorisere sine egne. Sammenligninger til The Orb skader heller ikke selv om mannen bak prosjektet Biosphere ikke venter seg det helt store gjennombruddet. 1990 var året Bleep lagde bølger gjennom deler av musikklivet i England. Bleep-culture fenomenet er noe Geir Jenssen har lagt bak seg. Han vil ikke identifiseres med dette første prosjektet sitt etter bruddet med Bel Canto. Det musikalske spranget er stort mellom Bleep og Biosphere, noe det sterkt legges vekt på.

Konsertfenomen

Benelux-landene har satt stor pris på Biosphere-prosjektet. Noe som gjør at det lille markedet i Norge er av svært liten betydning i den store sammenheng. I det siste har konsertene

til Biosphere-prosjektet gjort stor suksess i Nederland og Belgia, en bekreftelse på populariteten innen teknosjangeren.

-Gjennom konsertene prøver vi å gi en visuell opplevelse. En lys- og videoproduksjon satt sammen av Kasper Evensen ga et veldig helhetlig konsept som vi fikk god respons på. Skal jeg, sammen med Bjørn Torske, lage noe på en scene må det skje noe mer, og da blir vi bare den musikalske delen av forestillingen. På oss virket det som om folk likte det de ble servert. Noe som gir mersmak, og kan føre til planer om en liten norgesturné.

Toneforskeren har nok å gjøre, men hvor i hans musikalske verden vil vi havne. Hva har vi i vente for framtiden? Med Biosphere svever vi iallefall videre, gjennom 80-tallets deprimerende toner og inn i spretende bølger. En luftig ferd rundt i universet kan ha ført oss nærmere vår egen klode. Kanskje ender vi opp med noen mer organisk relaterte toner til høsten?

ANDERS RØEGGEN
(tekst og foto)

STUDENTPRESTEN

Studentprest Dagfinn Magnus er ansatt av Den Norske Kirke for å arbeide blant studenter og ansatte ved Universitetet og høyskolene i Tromsø. Presten er åpen for samtaler om religiøse, personlige, og sosiale problemer, samt faglig-teologisk rådgivning.

Kontor i Breivika, IMR, rom A-123
tlf. 083-44097, priv. 083-58065

BARNEVAKTER - HVOR ER DERE?

Vi skal starte barnevaktjeneste på universitetet. Tilbudet skal gjelde aleneforeldre ved universitetet.

TIL DETTE TRENGER VI BARNEVAKTER!

Til deg som ønsker å bruke litt av fritiden din til å:

- treffe fine unger
- hjelpe en medstudent
- få nyttig erfaring

Interessert?

Ta kontakt med Cecilie på SU-kontoret (Hovedgården), tlf 083-72421
Mandag og fredag kl. 11.00 - 14.00

MUSIKK

The September When

Firkløveret som stod på scenen på Bort i Natta tirsdag 20. april gav de mange tilhørerne valuta for pengene. Med sin humoristiske lyrikk fikk Jan Erik Vold latteren frem hos publikum, samtidig som han gav publikum noe å tenke på med sine alvorlige undertoner, samfunnsengasjert som han er. At mannen har draget på publikum er hevet over all tvil når man tenker på at det samme kveld hadde vært konsert på kulturhuset med ikke ukjente Dubliners, og det allikevel var godt med publikum på konserten.

Konserten åpnet humoristisk med "Dette er et allemansdikt". Og humoren stod i sentrum denne kvelden, men de som fikk med seg tekstene skjønnte at det lå gjemt endel alvor inne i flere av tekstene. "Den egentlige kunst er å ikke gjøre seg til en truet art - der har vi mye å lære av kråkene".

Han er en pussig fremtoning der han på sitt rytmiske vis fremfører sin lyrikk og sin dans foran et lydhørt publikum. Men nettopp denne noe komiske sceneopptreden er det som engasjerer publikum. Av og til under konserten kunne det være vanskelig å skille om det var sceneopptreden eller diktene publikum lo av. Pytt Pytt bluesen hørte man imidlertid ikke mye til, det var nok heller snakk om Pytt Pytt jazz. De av publikum som ikke var opptatt av tekstene lot seg rive med av musikken. Og det er ikke rart når man vet hvilken erfaring trioene bak Vold hadde.

Allikevel sitter jeg med en følelse av at deler av konserten mistet Vold grepet på publikum.

Ikke for det at han til tider leste dårlige dikt, men fordi så mye ord ble kastet ut fra scenen at man vanskelig kunne få med seg alt. Men Jan Erik Vold er profesjonell ut til fingerspissene, og derfor fikk han som regel publikum med seg ut på reise i lyrikken sin - ikke minst på grunn av sitt publikumsfrieri. Ellers benyttet Vold kvelden til å dele ut Pytt Pytt priser, og en tilfalt Willy Haugli i diktet/sangen "Balladen om Willy Hauglis hester", hvor Vold kritiserte Oslopolitiet for deres behandling av ungdommene som fredelig demonstrerte mot toppløs servering på utested i vår hovedstad. Og nettopp denne sangen var et av kveldens høydepunkt sammen med diktet/sangen hvor han satte Jan Erik Langangen på skolebenken og lærte oss hvor mange Bislett-arenaer det kunne ha blitt bygd for alle pengene Langangen...eh, rota bort. Til slutt: Hvordan klarte Jan Erik Vold å holde orden på manuset? Se det var en prestasjon.

Stavanger-bandet The September When er på god vei inn på noe som likner en drømme-karriere i norsk pop-historie. Debuten kom i 1989 med skiva "the september when", en av de bedre norske utgivelsene det året, selv om den til tider virker spinkel og uferdig. Men med sitt andre album "mother, I've been kissed" fra 1991, tok to av trioene fra debut, Morten Abel og Helge Hummelvold et langt skritt videre. Sammen med Morten Mølster, Gulleiv Wee og Stene Osmundsen, i tillegg til produsent Knut Bøhn, leverte de et produkt som det norske folk trykket til sitt bryst. Den definitive hit-singelen "bullet me", var for en tid Norges andre nasjonal-hymne, samtidig som 6-erne flommet fra overbegeistrede anmeldere.

Den påfølgende turnéen slo fast deres kvaliteter som live-band. Høydepunktet var turnéens to utsolgte konserter på Rockefeller. Sommeren 1991 besøkte de Roskilde-, Midtfn- og Kalvøya-festivalene. For ettertiden er fire av sangene fra Midtfn å finne på mini-CDen "roundabout...now", sammen med studio-versjonen av "where you go I go". Høsten 1991 løp de New York-maraton, i tillegg til å gjøre en "unplugged" konsert for NRK. Respekten for bandet økte ytterligere etter dette.

Våren 1992 tilbrakte bandet på treningsleir i London, før de tok en tre-måneders ferie i PUK-studio i Danmark. Av medhjelperne var de tre produsentene Jimmy Miller, Dave Burnham og Garry Hughes. Resultatet ble albumet "one eye open", en verdig og veldig moden 3. plate. Og vi siterer presseskrivet: "Hvis man bare har det ene øyet åpent, så har man det andre lukket. Man er da i den misunnelsesverdige situasjonen at man kan velge. Mellom å følge med på hva som skjer rundt en, eller ganske enkelt drømme seg bort. Tilsynelatende en valgfrihet som vi alle kan ta del i. Så enkelt er det dog ikke. Uten skikkelig trening er faren stor for at hendelsene på den ene skjermen legger seg oppi hva som skjer på den andre. Behovet for raskt å kunne bevege seg mellom drøm og virkelighet har alltid vært tilstede".

Samtidig som dette leses, skjer det mye rundt The September When. De turnerer Norge, med konsert i Tromsø den 6. mai. "One eye open" slippes over hele Europa. Singelen "no simple reason" er oftere og oftere å se på den prestisjetunge MTV. Kanskje må de åpne begge øynene for å henge med på den karusellen de har begynt å kjøre.

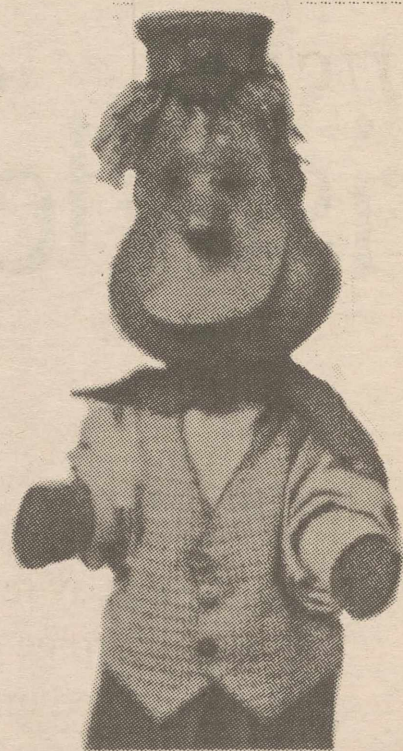
RUNE N. ANDREASSEN

Jan Erik Vold

STEN-RUNE ROLAND
foto av
LAILA UNHJEM

Pompe og Pilt, vent på meg!

- reparere, revidere, rekvirere, retusjere, redigere, reparere...

Ble du redd den gangen? Var du av de barn som følte angst under en dose med reparatørene Pompe og Pilts merkelige atferd og meningsløse dialog? Gorgon vaktmesters stikkende øyne og hysteriske fremtoning, mengdevis av dører som førte til forvirring, onde skrik fra en halvgal baby, dyster musikk og ingen logikk, - hva krøp inn i din tandre barnesjel mens du bivånet en av de absurde episodene?

Fredag 30. april klokken 20 kan den sort/hvite horrorserien for barn oppleves igjen.

Konspirasjonen (tidl. ISV-konspirasjonen) innbyr til "Pompe og Pilt aften", med alt hva det innebærer av skremmende effekter og angstdempende leske. Alle fem episoder serveres på storskjerm i Aud Max: Reparatørene kommer, Reparatørene kommer tilbake, Reparatørene kommer og kommer, Reparatørene kommer igjen og Reparatørene kommer tilbake igjen.

Man kan selvfølgelig

ha delte meninger om reparatørseriens verdi som pedagogisk verktøy. Likevel er det neppe tvil om at de fleste som har sett Pompe, Gorgon og Pilt i aksjon en eller annen gang i løpet av barndommen, husker det de så. "The Pompe og Pilt generation" som dukket opp for et par år siden er et uttrykk for dette, selv om mange vil hevde at det hele kun var en genial jippo fra blakke studenter. Nå kunne man luften traumene serien skapte, diskutere med likesinnede, og kanskje med tid og stunder lege reparatørsårene.

Korsom er, i sin tid kom Pompe og Pilt som en protest mot fordømmende og ultra-pedagogisk fjernsynsunderholdning for barn. Seriens skapere, dukkemakerne Bjørg og Arne Mykle, ønsket å bryte med kon-

vensjonene, lage noe barn kunne bryne seg på. Og det greide de jo. Til gagns.

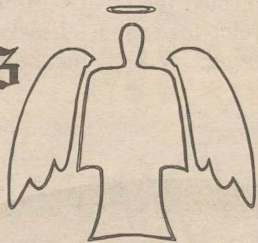
Det ligger altså an til et skikkelig gjen-syn med gamle redsler, en helaften tilbake i barndommens sort/hvite dal.

Konspirasjonen begynner etterhvert å gjøre seg bemerket med freske fraspark og fantasifulle arrangementer.

Prisverdig at noen tar seg tid til å skape grobunn for aktiviteter utenfor forelesnings-salen. Flere utradisjonelle påfunn er i vente, men først altså; reparatørene. De kommer og kommer. Kommer du?

KLAUS J. SONSTAD

Prelatens hjørne

Kjære student! Beklager, våren er avlyst i år. Hvordan kan du si slikt pastor, hylér du i angst og ve. Jo, værpro-feter og andre vismenn har sagt at dette blir en liten og fattiglig årstid i år. Noen ord av en gammel same rinner meg i hu; Ifjor kom våren på en søndag og tror du ikke at den varte hele dagen. Nei, så ille blir det nok ikke. Årstidene skifter med landsdelene, og vi her nord tar det som det kommer. En kone fra Finnmark sa at det ble ikke vanskelig å leve i Nord-norge før etter at NRK vel-signet oss med TV. Da først forstod vi hva vi gikk glipp av. Uansett om de har 18 plussgrader og sol i Oslo, så hjelper det jo ikke oss her i landsdelen. Nordavind og snø er fremdeles den våren vi kjenner. Her er vi ved sa-kens kjerne. Nemlig å sette pris på de vårtegn som tross alt finnes omkring oss. Vi har noe som ingen sørafor kan fatte. Et lys og en livsglede både i folk og natur som nesten tar pusten fra oss. Vi har sola og snart er det sommer. Den beske hverdagshumor som sparker oss gjennom vin-terørket og driver oss langt inn i selvransakelsens tom-

me intet, kommer tydelig til kjenne i en kommentar fra en gammel pensjonist etterat han hadde vært ute og måkt for 5. gang før klokka ble 8 om morgenen; "du præsten æ synes at Vårherre e go mot oss gam-linga og velsigna oss me myn-er meg i hu; Ifjor kom våren på en søndag og tror du ikke at den varte hele dagen. Nei, så ille blir det nok ikke. Årstidene skifter med landsdelene, og vi her nord tar det som det kommer. En kone fra Finnmark sa at det ble ikke vanskelig å leve i Nord-norge før etter at NRK vel-signet oss med TV. Da først forstod vi hva vi gikk glipp av. Uansett om de har 18 plussgrader og sol i Oslo, så hjelper det jo ikke oss her i landsdelen. Nordavind og snø er fremdeles den våren vi kjenner. Her er vi ved sa-kens kjerne. Nemlig å sette pris på de vårtegn som tross alt finnes omkring oss. Vi har noe som ingen sørafor kan fatte. Et lys og en livsglede både i folk og natur som nesten tar pusten fra oss. Vi har sola og snart er det sommer. Den beske hverdagshumor som sparker oss gjennom vin-terørket og driver oss langt inn i selvransakelsens tom-

Med hilsen fra nordnor-ske optimister
Dagfinn Pastor loci/o

Bilesølespruterjakten

Dagen har vært lang, og jeg er sliten etter en hel dags lesning. Såvidt klarer jeg å mobilisere nok krefter til å sykle de vel ni kilometrene det er hjem til kollektivet på Sorgenfri. Bak meg på Dramsveien kommer en bil kjørende. Det fascinerende øyeblikk inntreffer da gummidekk på metallhjul møter overflaten på en sølepytt, så enda en sølepytt, og enda en... Hundre sølepytter forvandles til små geysirer der de slipper sin sprut av grått vann opp og vekk fra bilen. Idyllen brytes

da mitt alter-ego obser-verer følgende: Den største geysiren treffer meg, hele meg. Så, plutselig sitter jeg der, på en sykkel, klissvåt, med briller farvet av asfaltsøle, med håret lettere dandert nedover issen, og med ei blytung og våt bukse, som var nyvaska. Med en jakke, en ryggsekk full av tunge bøt-ker som nå er vått, vått, vått! Jeg snur meg. Bilen bør stoppe. Den må da det. Nei! Den kjører videre i samme tempo, uaf-fisert. Jeg - blir fullsten-dig neglisjert. Som om jeg ikke var til, som om jeg

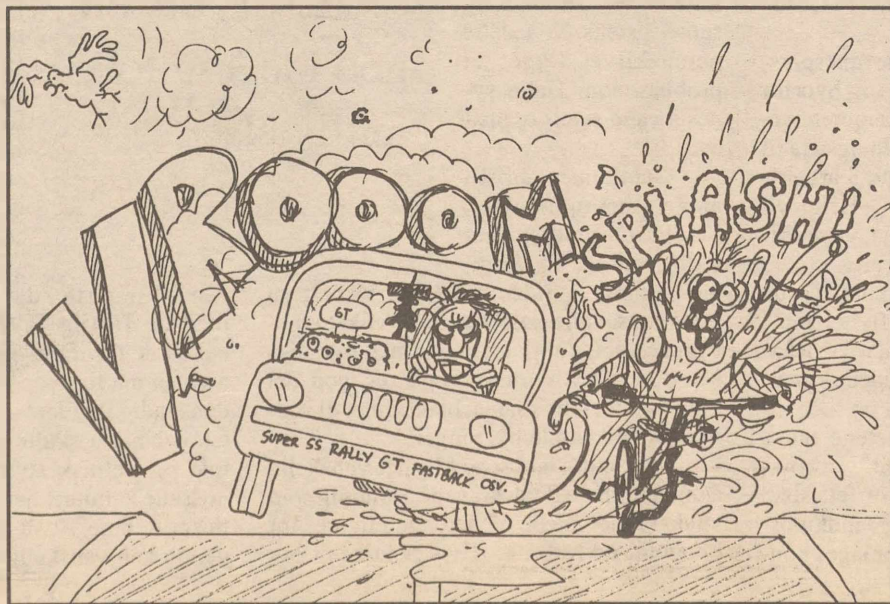
ikke var våt, som om jeg bare kunne sykle videre like tørr etter noe sånt. En gråkornet sølepyttdråpe finner veien ned ryggtav-la. Jeg er fornøyd.

Da skjer det noe. På vegne av alle syklistene skal jeg ta hev'n. Død over bilsølespruterne! Adrenalinet pumpes ut i blodet, og pedalene går raskere og raskere under meg. Som ei sint, ilter bikkje tar jeg opp jakten. Jeg trækker i vei som en gal, som en nylig antent bombe, som en dobbermann på kaninjakt, som en våt student på bilsølespruter-

jakt! Skal, skal, skal, SKAL ta ham. Bilen er ute av syne, ikke å se. Jeg blir enda mer opphisset. Kjenner lårene begynne å stivne, fylt til randen av sånn derre melkesyre som det heter, som Johann Olav Koss plages med på ti'ern. Det gjør vondt. Og pusten går hurtig nå, som et damplokomotiv slipper jeg ut luften i tunge hivende støt- sekkepipe. Men jeg skal ofre alt for denne min misjon! Skal nå ham! SKAL! Skal utføre en rituell offerseremoni til ære for sykkelguden, og jeg skal ydmyke bilsølespru-teren og hans religion, hans tro.

HALLELUJA! Der er'n. Sjikkelakke, sjikkelakke, schow, schow, schow. Parkert utenfor kiosken på Geysirveien står den gamle Volvoen. Bikkja peser. Dette er dens lykkedag. Den har nådd igjen kaninen, den har nådd sitt mål. Hunden er lykkelig våt fra topp til labb. Matfatet venter...

STEN-RUNE
ROLAND
tegning av
ERIK ØDEGAARD

fristadens ambassadør

Hun er liten og stillferdig, men har en klingende latter. Hun er engasjert og sosial, opptatt av ressursforvaltning, lavforbruk og mellommenneskelig ansvar. Københavnerpige og jusstudent, bosatt i fristaden Christiania, men oppholder seg for tiden ved universitetet i Tromsø. Hun heter Helle Schierbeck og er ingen motstander av paradokser: -De bidrar til refleksjon, og får en sjøl til å stille spørsmålsteget ved tilværelsen og ens egen plass i det hele.

Helle Schierbeck, 29 år, er fra København og har bodd i Christiania i nesten fem år. Hun har tidligere tilbrakt fire år i et annet selvstendig småsamfunn i hovedstaden, kalt Ballongparken. Derfor betegner hun ikke for sin egen del det å flytte til Christiania som noe stort sprang. Det var ingen personlig boikott mot det omkringliggende samfunn. Hun vil ikke beskrive valget som ubevisst, men heller ikke som særlig overveid. I dag er hun jusstudent på fjerde året. Gjennom NORPLUS-ordningen har hun kunnet velge å tilbringe et semester her i Tromsø, hvor hun konsentrerer seg om havrett.

For første gang siden hun flyttet til Christiania er hun borte fra Fristaden for en lengre periode.

-Jeg har nesten ikke fortalt noen her oppe at jeg er christianitter, sier Helle med et skjevt smil. -Og det er et helt bevisst valg. Jeg er lei alle fordommene, lei av å bli plassert i en bås der alle nyanser forsvinner.

Jeg blir nødt til å reflektere litt over dette med fordommer og Christiania. Ingen liker ordet, men mange sitter nok inne med nokså svevende forestillinger om et seigliv ungdomsopprør basert på nedslitte 68'er-floskler og meterhøye stabler med hasjplater. Helle kaller seg sjøl christianitt, og er både glad og stolt over å bo i Fristaden.

-Selvfølgelig blir man prega av å bo i et slikt samfunn. Og selv om man flytter fra Christiania, vil man for alltid være merket. Samtidig vil jeg at folk skal akseptere min identitet som noe selvstendig og uavhengig. Hun ler: -Det er jo nettopp noe av det flotteste med Christiania, der finnes rom for de fleste avvik!

Jeg lurer på hvorfor hun flyttet til Christiania.

-Det er egentlig ikke noe relevant spørsmål. Viktigere er det å spørre seg hvorfor man blir boende. Om man bestemmer man seg for å bo i Fristaden, sier man også ja til deltagelse i et fellesskap, og til å arbeide for fellesskapets interesser. Helle vil gjerne fortelle litt om Christiania, være Fristadens ambassadør, som hun sier.

-Kort fortalt startet det hele i 1971, da mennesker fra fjern og nær flyttet inn i gamle, forlatte militærkaserner i Bådmannsstræde. De ryddet området, organiserte seg sjøl i mindre enheter, og fikk på nåde en avtale med myndighetene om å realisere et "sosialt eksperiment". Aktivitetene favner et vidt spekter fra fellesbad og barnehus til avfallssortering, innkjøpsentral og verksteder. Idegrunnlaget kon-

stitueres i et alternativt samfunn i opposisjon til forurensning, forbruk, egoisme og fremmedgjøring. Lover og regler begrenses til det minimale, men normverket er sterkt og underlagt fellesparolen "Frihet under ansvar".

Det viktigste for Helle er den indre organiseringen.

-Det er en god ide å gi folk innflytelse. Jeg tror det er en bra forutsetning for et godt liv. Selvfølgelig har ikke alle i Christiania en lykkelig tilværelse, men jeg tror de fleste er glade for å bo der. I Christiania vil mange som ellers ville

falt fullstendig utenfor kunne finne sin plass. Mer konkret er fristaden Christiania, med sine mellom seks- og sjuhundre registrerte voksne, organisert i 12 mindre områder. Disse er underlagt Områdemøtene, som fattet beslutninger vedrørende lokale spørsmål. Fellesmøtet er øverste myndighet, og eneste instans med tilnærma håndhevende makt. Områdekassererne er underlagt Økonomimøtet som forvalter og fordeler midlene i Christianias fellesskap. Når det gjelder avgjørelsesprosessene, formes disse av et direkte demokrati uten avstemninger. Alle vedtak skal fattes på bakgrunn av oppnådd enighet mellom møtedeltagerne.

-For meg er det ikke bare interessant å delta i et slikt selvforvaltende samfunn. Det mest betagende er jo at det faktisk fungerer, sier Helle. Å bo i Christiania innebærer å etterleve visse normer, men enda viktigere er det at man i tillegg er med på å skape og utvikle retningslinjene for en fredelig sameksistens. I dette perspektivet ligger et problem som Helle synes å være svært opptatt av:

-Samfunnet Christiania vokser og utvikles. Stadig får det et mer vidtfavnende og komplekst preg. Siden 1989 har vi hatt en bruksrettsavtale for Fristaden, hvilket innebærer hyppige forhandlinger med myndighetene. Det fremmes også en god del krav overfor Christiania, blant annet til vedlikehold av gamle bygninger.

-For christianittene blir det vanskelig å imøtekomme disse kravene samtidig som vi skal holde på de nåværende rammer for økonomi og forbruk. Hvis politikken blir

for regelstyrt og planlagt, riskikerer vi i tillegg at vårt ideologiske grunnlag ryker. Helle er i ferd med å snakke seg varm, og kommer til kjernen i resonnementet:

-Slike ting er interessant å spekulere på som jussstudent. Jeg tror på normene som retningslinjer for vårt samfunn, samtidig som jeg forstår lovens håndhevere. I alle tilfeller liker jeg den eksperimenterende måten å løse problemer på.

Men hvorfor jus, Helle?

-Den juridiske utdannelsen er bred og samfunnsrelevant. Den er strukturert, og fyller kanskje et behov for orden i livet mitt. Dette behovet framsto som klart sterkere etter at jeg flyttet til Christiania. Paradoksalt, ikke sant? Hun setter i en rungende latter.

-Motsetninger er da flott! Samtidig ser jeg en sammenheng i dette med jus i forhold til Christiania. Jus dreier seg jo i hovedsak om interesseavveininger. Viktigst for meg er erfaringene fra juridisk metode og argumentasjonsteknikk. Innenfor jus'en påkreves logisk underbygde argumenter, noe som absolutt trengs i Christiania.

-Jeg vet at mange christianitter vil være uenige med meg på dette punktet, men jeg mener bestemt at vi bør legitimere og logisk begrunne Christianias eksistensberettigelse overfor det øvrige samfunn. Vi verken kan eller bør isolere oss fra samfunnet "utenfor". Interaksjon og utveksling av impulser er viktig, og dette er nettopp en del av min misjon i forholdet mellom Christiania og justudiet.

Jeg vil gjerne gripe litt fatt i dette med Christianias eksistensberettigelse og framtid. Er det liv laga for fristaden i uoverskuelig framtid, Helle? Blikket er fast og stemmen sikker når hun svarer at det alltid vil finnes noe som heter Christiania.

-Men i hvilken form den vil framstå, det vet ingen. Hun blir med ett alvorlig. -Vårt problem er ganske enkelt at vi slipper opp for tid. Bruksrettsavtalen må fornyes hvert år, i tillegg til at den stadig revideres. Det er vanskelig for Christiania å skulle planlegge overordna mål og politisk styring. Vi har ingen nedsatte komiteer der medlemmene er "heltdspolitikere". Vi jobber alle i det daglige, og kan vanskelig holde tritt med myn-

dighetenes uendelige byråkrati.

-Noe av det deiligste med å være her i Tromsø er all den tiden jeg plutselig har til disposisjon. Jeg har jo et hav av tid, bare til meg sjøl! Først nå oppdager jeg virkelig hvor tidkrevende fellesskapet er.

Vi har snakket mye om fellesskapet, det enhetlige, de allmenne verdinormer. Helle er opptatt av at også konfliktene må komme fram.

-Christiania er et miniatyrbilde på et hvert samfunn. Det har sine konflikter, sine interne fronter og sine storbyproblemer. Jeg lurer på om Helle har ambisjoner om at samfunnet "utenfor" kan lære noe fra Christiania?

-Det er vel ikke så ambisiøst!, svarer hun kjapt. Nærdemokrati og desentralisering er ikke fremmedord selv innenfor EF. De offentlige myndigheter kan lære at små fellesskap bidrar til å skape identitet, og at medbestemmelsesrett motvirker politisk fremmedgjøring.

Det skjer noe med Helle mens hun snakker. Hun har en glød i øynene, og et engasjement i stemmen som blir stadig mer framtrædende etterhvert som hun forteller.

-Det gjør godt å snakke om Christiania! Jeg skulle ønske jeg kunne presentere for deg en helhetlig, fast-

tømtet ideologi som motiv for mitt valg av bosted. Det kan jeg ikke gjøre. Men jeg føler et sterkt ansvar overfor menneskene som bor i Christiania. På den måten kan jeg sies å være en "ekte" christianitt: Det ligger i fellesskapet å føle ansvar overfor hverandre.

Har så perspektivet på Christiania og hennes egen plass i samfunnet endret seg etter at hun reiste bort? Helle nikker enig.

-Det er viktig å stille seg sjøl disse spørsmålene. Når en reiser, vies det automatisk større plass til refleksjon over sin egen tilværelse. Man blir skarpt iakttagende, og har hele tiden øynene åpne for nye ting. Når jeg kommer tilbake til Christiania, vil jeg trolig oppdage tidligere uante nyanser også her. Hvor lenge jeg vil fortsette å bo i Christiania?

-Så lenge det er sjovt!

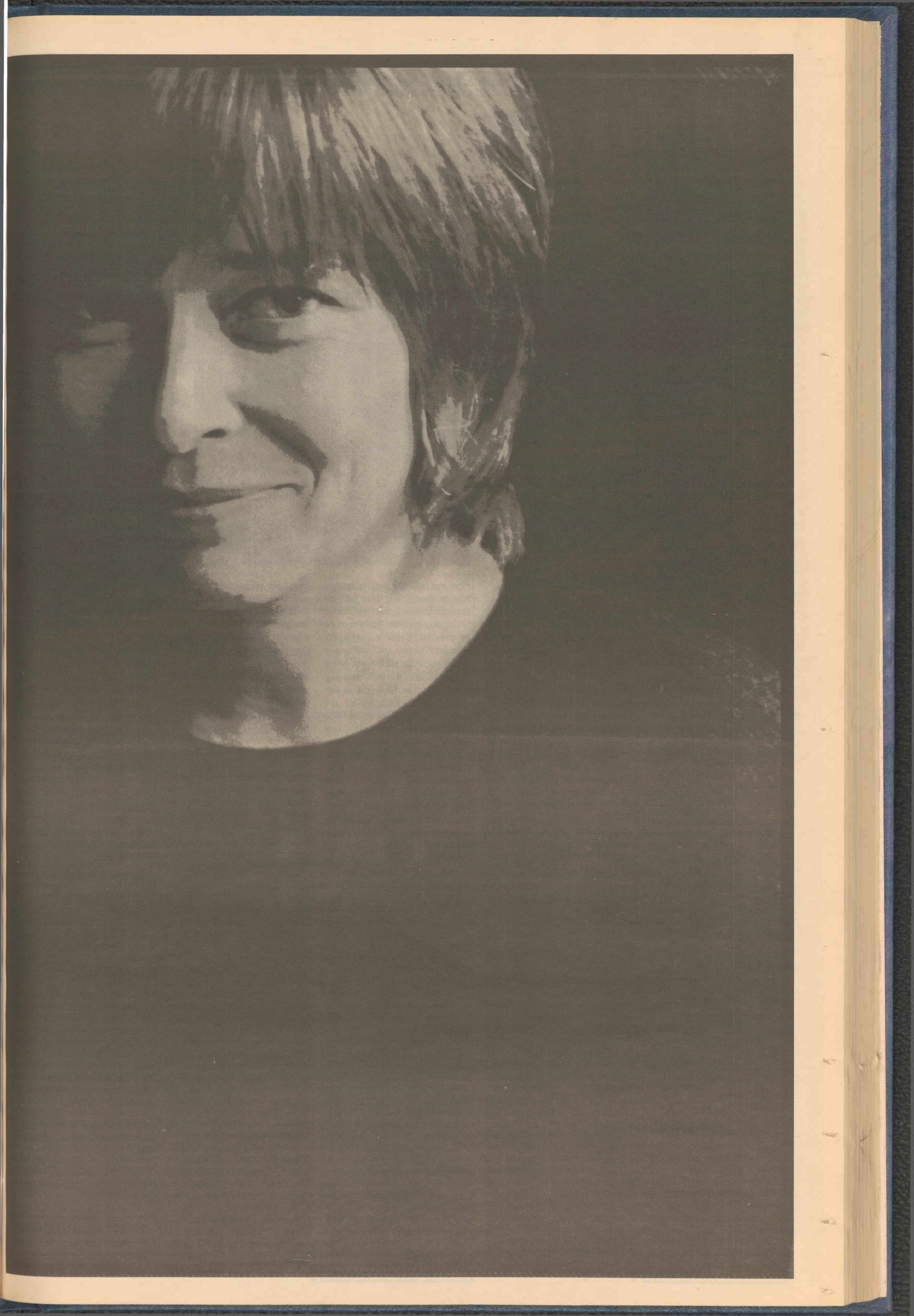
Jeg får et stort smil i avskjedspresang. Vi går ut i Tromsøs bitende vind, og finner i fellesskap ut at våren sannsynligvis har kommet til København.

TORUNN GJELSVIK ERIKSEN
foto av
LAILA UNHJEM

"Selvfølgelig blir man prega av å bo i et slikt samfunn"

"Vårt problem er ganske enkelt at vi slipper opp for tid"

"Det er en god ide å gi folk innflytelse"

FILM

filmklubben i nærmeste fremtid

Det våres(!) for Filmklubben, og dermed går det mot slutten av nok en sesong. Kun fire visninger igjen før sommeren. Fredag 30. april vises filmen *Rosa Luxemburg* med regi av Margarethe von Trotta. Filmen omhandler livet til den polsk-fødte kvinnen Rosa Luxemburg, en viktig person i det revolusjonære miljøet i Europa før og under første verdenskrig. Luxemburg var marxist og var blant annet med på grunnleggelsen av det tyske kommunistpartiet. Vi følger hennes politiske karriere, men får også et godt innblikk i hennes personlige liv. Fredagsfilmen går som vanlig klokka 16.30 på Verdensteateret.

Lørdag 1. mai blir det ikke visning.

Fredag 7. mai er det klart for den norske klassikeren *Ugler i mosen*, med den sent aldrende Ivo Caprino som regissør. Filmen er en blanding av "vanlig" film og dukkefilm, og i hovedrollen finner vi Lille Grethe, for de fleste av oss kjent som Grethe Kausland. Vi møter familien Monsen som arver et sommerhus, vinner i Pengeletteriet, det er forelskelser og ikke minst en uhyggelig stemning som hviler over det nyarvede huset på Sørlandet. (som vanlig på lørdager; klokka 14.30)

Ingmar Bergman har regien i filmen *Persona*, med Bibi Andersson og Liv Ullmann i hovedrollene. Filmklubben sier i sin brosjyre at filmen er et "udiskutabelt høydepunkt i regissøren Ingmar Bergmans kunstneriske produksjon". Filmen handler om forholdet mellom to kvinner, en skuespillerinne og hennes pleierske som bosetter seg på en øy. Manuskriptet til *Persona* skrev Bergman under et lengre sykehusopphold, og han så på det som terapi for seg selv.

Etter dette er det kun en film igjen før sesongen er ferdig, *The Wizard of Oz* (litt om den filmen får du vite i siste nummer av *Utopia* før sommeren).

CECILIE K. ØDEGÅRD

Endelig er den her, sensasjonsfilmen mange har ventet på: *Fryktens spill* (*The Crying Game*). Etter planen blir den satt opp den 29. april på Fokus, og det er sanneligvis ikke et øyeblikk for tidlig.

Fryktens spill er en britisk produksjon, og i filmsynonymordboka står som kjent "britisk" og "kvalitet" side ved side. Handlingen skal jeg ikke røpe, da noe av poenget med å se filmen da ville bli borte. *Fryktens spill* har nemlig noe oppegående kinogjengere ikke forbinder med amerikanske filmer: originalitet.

Etter å ha floppet i England, ble filmen først plassert på små bakgårdskinoer i USA. Jungeltelegrafen i New York (*It's a jungle out there!*) begynte etter hvert å operere, og sørget for at den ble flyttet over til større saler. Til slutt ble også kritikerne interesserte, og de lovraste mesterverket. Alle som en unngikk også å avsløre den store hemmeligheten med filmen.

Oppfølgere 2

Så lenge Hollywood holder det gående, kan vi det også. Her er flere kommende oppfølgere av mer eller mindre store hits: *Robocop 3*, *Hellraiser 3*, *City Slickers 2*, *Pretty Woman 2*, *Evil Dead 3*, *Best of the Best 2*, *Den uendelige historien 3*, *Critters 4*, *Inn i det ukjente 2*, *Spanerne 2*, *House Party 2*, *Maniac Cop 3* og *Lawnmower Man 2*. Hvis alt klaffer, begynner dessuten James Bond 17 innspillingen til høsten. Det skal vel heller ikke stor fantasi til for å forutsi følgende oppfølgere i overskuelig framtid: *Batman 3*, *Home Alone 3*, *Bodyguard 2* og *Star Trek 7*. Huff...

PER IVAR JOHANSEN

Fryktens spill

Fryktens spill ble nemlig lansert som en mangfoldig film med en spesiell hemmelighet, og denne ble utrolig nok tatt godt vare på av pressen. Sakte men sikkert arbeidet *Fryktens spill* seg opp et rykte, og folk gikk etter hvert mann av huse for å få med seg denne mystiske filmen. Den tok likevel ikke skikkelig av før Oscar-nominasjonene ble offentliggjort. Hele 6 nominasjoner ble den tilgodesett med, blant annet for beste film. Den mottok også en Oscar, ikke overraskende for beste originalmanus til iren Neil Jordan, som også har regissert filmen. Jordan var forøvrig på toalettet da hans navn ble ropt opp, og rakk såvidt fram til å stote fram en lite forberedt takktale. Filmen går fortsatt godt i Statene, og har

foreløpig spilt inn rundt 350 millioner kroner i USA alene, hvilket er 320 millioner mer enn den kostet å lage. Den ble også relansert i England, denne gang med atskillig større suksess.

Skuespillerne er briljante, om enn ukjente for det brede norske publikum. Både Stephen Rea, Jaye Davidson og Miranda Richardson har vunnet diverse priser for sine roller, og de to førstnevnte ble også Oscar-nominerte, dog uten å vinne. Forest Whitaker er også med, en farget skuespiller mange vil huske fra "Good Morning Vietnam". Richardson er forøvrig svært aktuell for tiden. I tillegg til *Fryktens spill*, er hun aktuell i "En deilig april" og "Besatt", som forøvrig begge

kommer til Tromsø om ikke så altfor lenge. Hun ble Oscar-nominert for birollen i "Besatt", men tapte for Marisa Tomei.

Fryktens spill fortjener et stort publikum i Tromsø, og det tror jeg også den kommer til å få. Når du kommer ut i kulda etter denne unike filmopplevelsen, og begynner å tenke på hvor interessant det ville være å se *Fryktens spill 2*; glem det! Neil Jordan har uttalt at det ikke kommer på tale med en oppfølger. Man måtte altså til Irland for å finne en filmskaper med integriteten i orden.

(Bildet) Forest Whitaker (t.v.) og Stephen Rea i en scene fra *Fryktens spill*.

PER IVAR JOHANSEN

på første rad i mørket

Et gammelt problem hjemsøker Tromsø Kommunale Kinoer i disse dager: mangel på plass. Kinosefjen har nå haugvis av filmer liggende klare, ventende på ledig plass på enten Fokus eller Verdensteatret. Dette fører til at programmet framover er svært usikkert. Etter denne akk så uoffisielle planen, står to filmer klare den 29. april. Da skal *Fryktens spill* (se omtale annet sted på siden) og *Den demokratiske terroristen* opp på plakaten. Sistnevnte er den siste i rekken av filmatiseringer av Jan Guillou's saga om Carl Hamilton, den svenske superagenten. Glimrende Stellan Skarsgård innehar hovedrollen. I øyeblikket går *Hoffa*, dette gloriserte portrettet av den mektige fagforeningslederen Jimmy Hof-

fa. En annen film som snart kommer er *Champions*, en håpløs amerikansk komedie. Emilio Estevez har hovedrollen som fyllekjørende advokat som blir dømt til å trene et småguttelag i ishockey. De er i utgangspunktet elendige, men gjetten om Estevez har suksess som trener? I det hele tatt er merkelappen "amerikansk komedie" en selvmotsigelse, en "contradiction in terms". En annen film i samme kategori er *Vår mann i Washington*, det siste Eddie Murphy-produktet. Utelukkende for fans, men dem er det vel mange av? Denne er foreløpig satt opp til 5. mai. Medisindokumentet *Lorenzos olje* er muligens satt opp allerede når dette leses. Dokumentarfilm om en dødsdømt gutt

hvis foreldre nekter å gi opp. Øvrige aktuelle filmer før neste *Utopia*, er blant andre *Indokina*, *Alive* og *Løkkeberg*-filmen *Der gudene er døde*. Sistnevnte har forårsaket debatt blant landets kinosefjer om hvorvidt norske filmer skal vises uansett, eller bør gå gjennom et viss kvalitetsmessig nåløyve. Hadde dette siste vært tilfelle, ville visstnok *Der gudene er døde* ligget tynt an. Forutsigbart nok er den blitt gjennomslaktet av pressen, og går for tomme hus der den er satt opp. (På premieren i Trondheim var det én (1) person til stede!). Filmen kommer til Tromsø 7. mai, og forsvinner den 8.???

PER IVAR JOHANSEN

BOKOMTALEN

BIBELN:

Visdommens vakre vers

Alle kjenner jo boka. Den er verdens mest leste, og konkurrerer med Maos lille røde når det gjelder publisering.

Historiene er stort sett kjent stoff for oss, vi har hørt om både Moses og Jesus, og noen av de andre har vi også hørt om. Abraham for eksempel. Joda, vi kjenner navnet.

Men for den litteraturbesatte kroppen er det mye mer å hente i Bibelen enn bare historien. Mens teologene stort sett konsentrerer seg om tolkingsproblemer knyttet til Det Nye Testamentet, ligger Det Gamle Testamentet der som et sovende gullbelagt ark av høypoesi og annet lyrisk snadder. Dikterkunsten går fullstendig ut over sine bredder og fyller oss med visdom. Og visdomshunger er jo vi studenter besatt av. Vi lar støvdottene rase rundt i hjørnene og oppvasken bli grønn mens vi skynder oss langsomt videre med Forkynneren: "Alt har sin faste tid, en til å fødes, en til å dø. En til å gråte, en til å le (3.1).

Forkynneren er i sine filosofiske betraktninger en depressiv type. Hans kvinnesyn er ikke spesielt smigrende: Da fant jeg at beskere enn døden er kvinnen" (7.26). Man blir iallefall nysgjerrig på hvem han har møtt. Han kan ikke ha funnet mye innhold i henne, i og med at hans grunnleggende verdensanskuelse innebærer at alt er tomhet og jag etter vind. Da er det ikke mye igjen, gitt.

Kvinnesyn er og blir populært, også for kong Salomo. Hvilken mann ønsker seg vel ikke en idealhustru som kjenner sin plass i hjemmet? "Den gode kone - hvem finner henne? Mer enn perler er hun verd." (Ordspr. 31.10). Hennes forpliktelser er store: "hun gjør bare godt imot ham (mannen), og aldri noe vondt, så lenge hun lever." (31.13). Men idealhustruen er aldeles ikke dum og deilig, "som en gullring i et grisetryne er en vakker kvinne uten vett". (11.22). Neida, "hun taler klokt når hun åpner munnen, og vennlig rettledning har hun på tungen". (31.26). Derfor er det så mange søte jenter som studerer. Visdom, atter visdom.

Høysangen er et poetisk unikum for oss litteraturrotter. Man kan jo ikke annet enn at den bidrar til et utvidet språkbilde med sine sammenligninger: "Dine øyne bak sløret er som duer. Ditt hår er lik en flokk av geiter som bølger ned fra Gileads fjell. Dine tenner er som nyklipte sauer når de kommer opp fra vaskedammen." (4.1-2). Dette vitner om ekte kjærlighet, spør du meg. I tillegg er dette en spennende og annerledes fremstilling av kjærlighetsmotivet, godt spedd med vakker fantasi.

Visdommens plass er altså hos "lyrikerne". Vi studenter må være skrubbsultne på annerkjennelse. Vi drives tydeligvis av det samme intellektuelle jaget som Bibelens menn. "Visdom gjør vismannen sterkere enn ti mektige menn i byen". (Fork 7.19). Maktsyke? Men hva er egentlig visdom? Universitetet har sin visdomsutopi, Job har sitt svar: "Å frykte Herren, det er visdom. Å holde seg fra ondskap, det er forstand." (Job 28.28).

Mens eksamensfrykten stiger hos visdomshungrige studenter kan det kanskje være en liten trøst at mengden av lesestoff alltid vil være uoverkommelig: "Det er ingen ende på de bøker som skrives. Mye granskning gjør kroppen trett." (Fork. 12.12).

BERIT ESPE

ET LITE STUDENTDIKT OM Å STÅ SKRÅTT I EN BAR
OG KIKKE PÅ NOEN
EN KANSKJE KAN FORELSKE SEG LITT I, OG OM Å
VÆRE LITT FOR TREIG I AVTREKKET

Øynene dine
har streifet mine
HELE kvelden
De sveiper varmt gjennom
rommet,
gjennom røyken og støyen

Du er ikke SÅ pen
Jeg er ikke SÅ pen
(heller)
som laget en grense
vi kun vil kjenne fra innsiden

For du er PEN
og jeg er PEN
i kveld
og tenker:
DU ser MEG du
og ser at JEG ser DEG

ELLER enda verre:
Er det bare meg som tenker slik
SIKKERT, tenker jeg
HELT SIKKERT; tenker jeg
KOM IGJEN, ditt drog
Gå bort til HENNE

Men hva gjør vi nå?
Skal en av oss tilfeldig gå forbi
TETT
og SMILE
slik at
Hei har du et navn
blir naturlig å si
for en av OSS
men hvem?

Som nettopp GIKK
med to VENNINNER

Og natten tar kaldt imot meg
Og i Storgata er det sjøgang og
storm
Men jeg skal seile hjem
Jeg var fin
i kveld
i ØYNENE DINE

Eller har vi ventet for lenge
gjort tilfeldighetene for ofte
og stirret så dypt
at blikket falt på det inne i oss
selv
som sa:

Woof Dachshund

DE BESTE

Jeg er ikke imponert
de imponerer meg ikke lenger
de gode er fortsatt best
de gode menger
seg med de bedre, -
vil ingen andre hedre, -
anser seg selv som dagens fedre
til dagens velstand
Men selv de velbeståtte
er over sin stand
knuger hver kvinne og mann, -
de er over enhver forstand
at slikt går an
Men de turer på, -
vel, kan det gå
skje det som må
for noen må være best
og det ble dem
Pris de beste
dem som er bedre enn
folk flest
hedre dem
& fuck the rest

Jan R. Markussen

KULTURJOURNALISTEN

Klokka er 1/2 2 på natta. I stolen sitter habla habla instrumentalist og solist Jan Erik Vold. Etter endt konsert i et av Sjøgatas konsertlokaler, har UTROPIA endelig fått fatt i en av lyrikk-Norges grand old men.

- "Om jeg dikter annerledes i dag enn hva jeg gjorde i begynnelsen av karrieren..? Jo, jeg gjør nok det. Noe jeg også tror de fleste mennesker som kan lese ser". En trett Vold føler seg en smule indignert over dette en smule tåpelige spørsmål, og et par studentjournalister krymper synlig i sofaen. Neste spørsmål: "Er du ikke redd for å bli upopulær når du skriver dikt om hvor dårlig det går med Norge, mens du selv har bosatt deg i Sverige?"

- "Selv om jeg bor i Sverige bør nordmenn tåle å høre kritikken min. Diktet mitt om Willy Hauglis hester, er et tema man bare ikke kan holde kjeft om. Noen må si det". Journalisten føler at heller ikke dette spørsmålet er godkjent av vår store poet på andre siden av bordet. Han føler han kan se det av Volds noe uinteresserte vesen. Noen spørsmål og korte uinspirerte svar senere. Journalisten er degradert, føler seg malplassert, er ikke lenger kompetent til intervjuet men prøver allikevel: "Hva synes du om den nye lyrikkklubben bokklubbene har gått sammen om å starte"? Jan Erik Vold ser på journalisten. Han svarer: "Ny..? Lyrikkklubben er da ikke ny. Den har eksistert i tjudefem år. Visste du virkelig ikke det?" Etter å kort ha kastet en forbannelse over bokklubbenes PR-avdeling kaster journalisten seg over et nytt tema: "Jeg hører du kommer med en oversettelse av en engelsk forfatter på Gyldendal forlag denne våren". Nitti sekunder senere har dikterguruen rista ferdig på hodet og gjort det klart for journalisten at det kan nok ikke stemme. Han har hvertfall ikke hørt om noe sånt, sier han. Visstnok kommer han ut med en redigering av Ernst Orvils dikt - kan det være det jeg mener?

Journalisten har ikke flere spørsmål.

STEN-RUNE ROLAND

TO SEKUNDER I -91

To sekunder til midnatt
to små sekunder
og fra der jeg satt
hadde jeg fritt utsyn over det
hele
skuespillet langt der nede
Jeg fikk se et nytt døgn bli født
timer,dager og måneder lede
vei til et helt nytt år
Jeg skåler for denne beskjedne
tid
feirer og innvilger meg en tår
for uten disse stakkarslige
sekundene
ville jeg ikke fått se noe
i det hele tatt
To små sekunder og det er
midnatt

Jan R. Markussen

VINDUET

Stjerner
en million vidåpne øyne
som sliter meg til seg
i natten
åtte døde timer i dønningene
av dag og deg
alene
i fravær av alt jeg holder ved
mens lyset hamrer mot ruten
leker med gardinene
og får rommet til å svaie
og meg
21 år med daukjøtt
man like gjerne kunne ha
servert
over disk på Samvirkelaget, -
70 kilo med reklame
"kjøp meg, kjøp meg"
gamle kjerringer i kåpe
livstrette gubber med sure
piper
"kjøp meg før stjerner tar
meg"
og
unge menn i rene hvite frak-
ker, -
skjorten sitter som støpt -
sprinkler og mammapappaon-
kel
alt ettersom
og stjerner
små hull i teppet
som knuser meg mot madrassen

Jan R. Markussen

Sære Filmkritikere

Et spørsmål til kulturredaksjonen: Hvorfor skal absolutt alle filmkritikere være sære?

Dette er et spørsmål som jeg har stilt meg selv etter å ha lest forskjellige kritikker av filmer i årenes løp. Nå stiller jeg meg det samme spørsmålet etter å lest Jørn Söderholms kritikk av "Duften av en kvinne". Nå er ikke Söderholms kritikk spesielt sær eller "Duften av en kvinne" en fantastisk god film (men god nok). Hvorfor skal filmkritikere være krampaktig kvasi intellektuelle og ikke ta film som det ofte er, underholdning.

Filmkritikere blir tydeligvis sosialisert inn i en egen tenkemåte hvor det ikke bare gjelder å avvike mest mulig fra resten av folkemeningen, men kommer man med sin anmeldelse en stund etter premieren må man avvike i forhold til alle de andre filmkritikerene også. For å ta Söderholm som et eksempel. Filmkritikere i riksavisene som så filmen da den hadde norgespremiere gav filmen god kritikk og hevdet at Al Pacino gjorde en god innsats i filmen. Söderholm har kinosjef Berg å slite med (som har Telegrafisten og Bodyguard på plakaten i to måneder og fremdeles lur på hvorfor så få personer går

på kino) kommer ut med sin kritikk flere uker etter alle de andre kritikere og må derfor avvike fra dem. Det er tydeligvis ikke intelligent nok å følge hovedstrømmen av kritikere, man må jo tenke sjæl.

En liten kommentar til selve kritikken: Söderholm hevder at Al Pacino spiller lite overbevisende men da lur jeg på hvordan Söderholm kan hevde at samspillet mellom Al Pacino og O' Donnell kan være meget fint siden den ene skue-

spiller er så dårlig?

Jeg har etterhvert laget meg et eget system når det gjelder å vurdere filmkritikk. Jeg snur lista på hodet, jo færre øyne på terningen jo mer interessert er jeg i å se filmen. Jeg ELSKER filmer som får en på terningen, som bare dreier som om meningsløs vold og som er laget i Hollywood.

Kai Friis

Tegning: Erik Ødegaard

SERVICE - TILGJENGELIGHET - KVALITET

Studentsamskipnaden i Bergen er en selvstendig organisasjon som driver velferd overfor de ca. 17 000 studentene som studerer ved Universitetet i Bergen og ved Norges Handelshøyskole. Virksomheten er i tillegg til de sentrale fellesfunksjoner organisert i tre divisjoner. Boligdivisjonen som står for drift og utleie av studentboliger. Cateringdivisjonen som står for kantinedrift og cateringvirksomhet, og Velferdsdivisjonen som bl.a. har ansvaret for studentekspedisjoner, barnehagedrift, helse- og sosiale tjenester og idrett. Bokhandelen Studia A/S er et heleid selskap av Studentsamskipnaden i Bergen. Virksomhetens totale omsetning er i 1993 budsjettert til 154 mill. kroner. Totalt antall ansatte er 230.

ORGANSISASJONSSEKRETÆR

Stillingen inngår i Studentsamskipnadens Velferdsdivisjon og har ansvaret for budsjett- og regnskapsarbeidet i forhold til Studentdemokratiets (Studenttinget, Studvest, Studentradioen og Studentenes Kontakttelefon) samlede budsjett. Organisasjonssekretæren skal også bistå Studentparlamentet (ST, STR, NSU Bergen) og dets arbeidsutvalg i det løpende arbeid. Organisasjonssekretæren fungerer som sekretær/saksbehandler for Studenttingets Kulturstyre og som sekretær for styret i Studvest.

Da organisasjonssekretæren jobber nært sammen med Studentparlamentets arbeidsutvalg, må den som ansettes måtte regne med å måtte arbeide med skiftende politisk flertall.

Den som ansettes bør være cand. mag. og kunne vise til bred kunnskap innenfor student- og universitetspolitikk. Søkere må kunne beherske begge målformer.

Stillingen er en åremålsstilling på 2 år, men med mulighet for en gangs fornyelse. Tilsetting skjer etter innstilling fra Studentparlamentet.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes etter lønnstrinn 12, med opprykk til lønnstrinn 14 etter 2 år.

Tiltredelse ca. 1. juli 1993.

For ytterligere informasjon, kontakt organisasjonssekretær Signe Knappskog, tlf. 05 54 51 27.

Søknad med kopi av vitnemål og attester sendes i konvolutt merket "organisasjonssekretær" innen 15. mai 1993 til:

STUDENTSAMSKIPNADEN I BERGEN
Personalkontoret
Parkveien 1
5007 BERGEN

TØKSF mot lukking

ANGÅENDE LUKKING
AV HOVEDFAGSSTUDIER I
OFFENTLIG POLITIKK OG
ADMINISTRASJON

Tromsø Konservative Studentforening finner det sterkt beklagelig at Universitetet i Tromsø torsdag 15.03.93 vedtok å lukke offentlig politikk og administrasjon på hovedfagsnivå.

Fra høsten 1993 vil det bli tatt opp kun 5 hovedfagsstudenter ved dette studium. I følge administrasjonen på ISV er det ca. 60 studenter som er oppmeldt til eksamen i mellomfag våren 1993. Sannsynligheten for at mange av disse hadde planer om å ta hovedfag er stor.

Vi vil også påpeke at søknadsfristen for hovedfaget gikk ut den dagen styrevedtaket ble fattet. Dette vedtaket har ført til en vanskelig situasjon for studenter som hadde tenkt å starte på dette hovedfaget høsten 1993.

Universitetet i Tromsø profilerer seg som et åpent universitet. Tromsø Konservative Studenterforening håper at departementet vil omgjøre vedtaket, slik at landsdelen fortsatt kan ha et åpent universitet.

Politisk viseformann
Hilde Moholt
Organisatorisk viseformann
Sandra Val

Reparatørene
kommer og
kommer.

Telemark-eting?

Odd Kristian Dahle kom i Utropia nr 4-93 med ein del uklare utfall mot dagens telemarkkjøring. Han har rett i somt, men i "naturiveren" sin overser han dette: Det er fantastisk at skiuutstyr til allsidig bruk igjen er blitt det vanlege. Og telemarkmøten har størsteparten av æra.

Eg er samd med Odd Kristian i at telemark i somme miljøer er statusjag, slik at utstyrspress og perfektionering i slalåmbakkar kan gå ut over skigleda. I dei miljøa eg kjenner, er statusen likevel mest knytt til teknikk og prestasjon. Hoppsving gir status, kjører du 50 grader bratt, så er du kul, og "30 grader er minimum". Det er flott at Odd Kristian set fingeren på slike ting. Men ein del av det andre han skriv, har eg problem med å svelge.

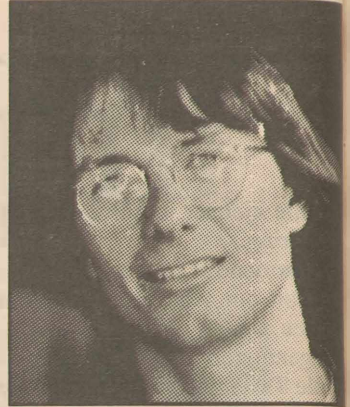
Til dømes er det vanskeleg å innsjå at prestasjonsjaget diskvalifiserer telemarkkjøring meir enn annan aktivitet. Både i karate og brodering gir det status å prestere vanskelege ting. Slik vil det alltid vera, og det er urimeleg å be folk avstå frå alt dei kan komma i skade for å imponere med.

Eg er òg samd med Odd Kristian i at plaststøvlar til telemarkkjøring er "eit stort huff". Er ein så dårleg på ski at ein må støype fast føtene i plastprotesar, så får ein halde seg til slalåm, og ikkje sjikanere skikkeleg folk med å kalle seg telemarkentusiast. Plaststøvlane bryt med det beste i telemarkrenessansen, som er at allsidig skiuutstyr igjen har blitt det vanlege. Ein kan bruke det same utstyret til kosetur i sola, påsketur med pulk, topptur, bakkekjøring, hopping, kort sagt til all slags moro på ski.

Odd Kristian òg kritiserer den tidlegare utstyrspecialiseringa, som gjorde at ein anten måtte gjera seg funksjonshemma på slalåm-utstyr, eller kjøpe nylontøflar og fyrstikkiski med pappkjerner (det er sant!), som ikkje tolde uoppkjørt snø. Odd Kristian manglar berre den logiske konklusjonen: Når butikkane no bugnar av fjell/telemarkutstyr, så er det fordi det er mote.

Eg kjenner ingen som seier at "utstyret må vere topp, elles er det berre å gi opp i utgangspunktet", eller at ein "må kunne telemark" før ein legg ut på fjelltur", slik Odd Kristian prøver å leggja i munnen på andre (kven er det eigentleg han har i tankane??). Derimot er det mi klare mening at den som skal ut på ski i fjellet sjølv vil ha mykje større glede av turen dersom han/ho har eigna utstyr og kan allroundsvingen telemark. Aldri i livet om nedkjøringa er like artig med nylontøflar og spydforma langrennsski! Eg har sjølv i løpet av oppveksten tryna så mykje at eg veit kva eg snakkar om.

Den som deler mitt syn på dette, men er dårleg på ski, vil venteleg prøve å lære seg svingteknikk, t.d. med å kjøre ned ein bakke. Den bakken må ein gjerne opp først, og da kan skismurning vera ei hjelp. Eit anna hjelpemid-

Eldar Heide

del er skifellar. Enda skinn under skiene har tusenårig tradisjon, gjekk dei av bruk da skismurninga kom, så derfor er dagens fellarekna som "moderne juks" i nokre miljøer. Korfor det? Både skismurning og skifell er syntetiske ting ein legg under skiene for å komma lettare opp bakken. Skitrekk er eit teknisk hjelpemiddel som gjer at ein får gjort enda meir av det ein har lyst til på det tida ein har. Slik sett stiller det på linje med skibussen eller privatbil som ein kjører fram til fjellet. Viss ein er i mot teknisk hjelp til å lette skituren, så bør ein vere eigentleg gå på ski heilt heimanfrå.

Det er ingen som tvingar nokon til å kjøre i preparert slalåmbakke for det om han tel skitrekket opp. Liene ved sida av slalåmbakkane er i prinsippet uendelege, og det er gjerne der det er fint. Ei anna sak er at det ofte er like hardt på fjellet (fokk) som ein slalåmbakke. Derfor held dei ikkje å seia at telemarksvingen høyrer heime på fjellet, og ikkje slalåmbakken, fordi han er ein laussnøsving.

Misforstå meg rett. Eg er ingen slalåmbakkediggar. Eg for min del har mest sans for det au de fjellet, utan ståk og mas. Men skianlegg kan òg vera fine - til sitt bruk, enda om dei i seg sjølv står i motsetnad til naturen. De avgjerende må vera kva ein har glede av sjølv, og vil ein ha stål og spetakkel heller enn fred, ro og aude vidder, så må ein få lov til det, utan moralisering.

Visst er telemark mote. Men viss ein misliker alt som er mote så bør ein likevel tenke etter om det er betre at andre ting er mote for det vil alltid vera noko som er mote. Er det betre at ungdommet sit inne og ser på video eller diggar hjernedaude popstjerner, enn at han kjem seg ut i frisk luft på ski og får røyne seg på ski? Sjølv sagt ikkje. Slalåmbakkekjøring er meir positivt enn det meste, og via toppturar får ein del kanskje smaken på vanleg fjellskiløping og friluftsliv. Dei har jo utstyret til det.

Måtte telemarkkjøring bli enda heitare mote, så enda fleire får sjansen til å oppdage kva dei kan klare på ski, kor artig det går an å ha det, med fornuftig utstyr og rett teknikk. Enno er det altfor mange som kjøper nylontøflar og smale, gledesdrepende ski, altfor mange som gruar seg til utforbak

kane!!!

Eldar Heide

Treterminsprosjektet i engelsk

I forbindelse med Utopias oppslag i forrige utgave om at "Normalvarianten kuttes ut" på engelsk grunnfag, ønsker engelskseksjonen å komme med noen rettelser og utfyllende opplysninger om treterminsprosjektet og de justeringer som er gjort for neste år.

Engelskseksjonen ønsker ikke å nedprioritere regulære studenter, tvertimot er de justeringer i treterminsprosjektet som er gjort for neste år gjennomført nettopp for å gjøre engelskstudiet mer fleksibelt igjen og dermed mer tilgjengelig både for regulære studenter og deltidsstudenter:

- Grunnfagseksamen innenfor prosjektet er nå forskjøvet til midten av april og ligger dermed kun 1 måned tidligere enn regulær eksamensavvikling (i motsetning til inneværende år med eksamensavvikling allerede i mars).

- Den tapte tiden mellom april og mai kompenseres delvis ved at studentene har et undervisnings tilbud til like oppunder jul og oppstart igjen like over nyttår.

- På grunn av systemet med avsluttende eksamen etter hver termin, kan grunnfaget ses på som to 10-vektttallsenheter. Dersom man regner tiden fra undervisnings begynnelsen til eksamen er det ingen forskjell fra det regulære løpet (i og med at det kun er tiden mellom disse to 10-vektttallsloppene som er redusert): Om høsten 16 uker (12+3 uker undervisning og 1 leseuke), noe som tilsvarer et regulært vårsemester, og om våren 13 uker (12 undervisningsuker og 1 leseuke) hviket tilsvarer et regulært høstsemester. Det våre nye studenter taper i forhold til det regulære løpet (en måned mellom april og mai) får de altså igjen i høstterminen, der eksamen er forskjøvet en måned fra november til desember (og det er forøvrig i denne terminen de emnene som studentene tradisjonelt finner mest krevende nå er lagt).

- Man kan naturligvis likevel ikke komme bort fra at grunnfaget ved UiTø er redusert med tre undervisnings-uker, fra 27 til 24. Dette kompenseres ved at flere studenter enn tidligere nå får anledning til å benytte seg av tilbudet om et tre ukers studieopphold ved Det norske studiesenteret i Storbritannia. I forbindelse med treterminsprosjektet har UiTø fått en egen tre-ukers periode ved Senteret og sendte inneværende år 59 studenter dit, mot tidligere ca. 10. Vi har også lyst til å nevne at våre 24 uker innenfor prosjektet fortsatt er 1 uke mer enn et regulært engelsk grunnfagstilbud ved Universitetet i Oslo!

- Det er ikke riktig at alle som skal ta engelsk grunn- eller mellomfag ved UiTø nå må gjennomføre dette på kortere tid. De studenter som nå kan tas opp til våren vil ikke ha anledning til å ta mellomfag på ett år, men vil avlegge sine første deleksamener i april, og etter en 4 uker lengre sommerferie enn normalt, fortsette sine grunnfagsstudier i august. Disse studentene vil avlegge endelig grunnfagseksamen i desember, altså etter en periode på nesten 12 måneder. Det bør også nevnes at studenter som begynner om høsten og avslutter sine grunnfags-

studier i april ikke nødvendigvis må fortsette på mellomfag umiddelbart, men kan vente til det regulære mellomfagstilbudet som gis om høsten. Disse studentene tar dermed mellomfag på regulær tid.

- Sist men ikke minst bør det nevnes at selv om man planlegger å ikke arrangere grunnfagseksamen til regulær tid i mai, så er det stor sannsynlighet for at det vil innføres adgang til kontinuasjonseksamen i juni eller juli. Dette er et spørsmål som ikke er endelig avklart med Studieavdelingen ved UiTø ennå, fordi det for tiden arbeides med en ordning som innebærer generell adgang til kontinuasjon for alle åpne fag. En slik ordning vel langt på vei kompensere for bortfallet av den regulære mai-eksamenen.

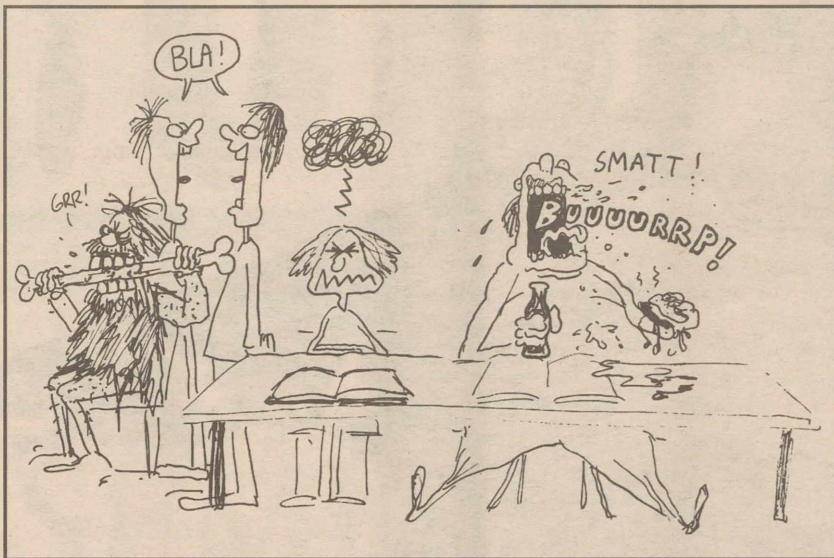
Det er riktig at engelskseksjonen tidligere hadde planer om å tilby separat undervisning for tretermins og regulære studenter for neste år, og de ble også søkt departementet om midler tilsvarende en ekstra stilling for å kunne gjennomføre dette. Da dette ikke ble innvilget, bestemte seksjonen seg for å gjøre grunnfagsdelen av treterminsprosjektet så lik regulært opplegg som mulig. Det anses derfor ikke lenger nødvendig å dublere undervisningen, og det ville nok også bli sett på som sløsing med våre ressurser dersom de samme kursene skulle undervises tilnærmet parallelt (med bare noen få ukers forskyvning i hver ende) for to forskjellige grupper studenter. På grunn av åpning av hele studiet som vil innføres fra neste studieår (dvs. ikke opptak til treterminsprosjektet) vil man nå ikke lenger ha to forskjellige kategorier studenter på engelsk. Alle studenter, enten de har planer om å ta 30, 20 eller enda færre vektall i løpet av et år, kan til enhver tid fritt "forsyne seg" av seksjonens under-visningstilbud, som nå er minst like fleksibelt som før innføring av tretermin.

Til slutt noen betraktninger omkring begrepene *helårsstudent*, *normalstudent* og *deltidsstudent*. Dette er begreper som benyttes av departementets utredere Stein Nilsen og Øystein Aspaas i rapporten "Økt innsats - bedre resultater", og i og med at de snakker om helårsstudenten på den ene siden og normal- og deltidsstudenten på den andre, kan det se ut som om den nåværende normalstudenten (20-vektttallsstudenten) på sikt vil bli oppfattet som deltidsstudent. Dette spørsmålet har engelskseksjonen ved UiTø ikke tatt stilling til, og vi benytter heller ikke disse begrepene. Vår erfaring med tretermin så langt er imidlertid at dersom man skal drive tretermin på alvor, så kan ikke normalløpet opprettholdes i nøyaktig samme form som tidligere. I en relativ liten seksjon i et undervisningsintensivt fag som engelsk er det hverken administrativt eller ressursmessig gjennomførbart å ha tretermin og et regulært 20-vektttalls løp samtidig.

Marit R. Westergaard

Adjø Solidaritet,

eller: Hvem har skylden for at folkeskikken forsvant?

Tegning: Erik Ødegaard

Hverdag på UB: Studenten på leseplassen ved siden tygger skive med agurk. Knas, knas. Ikke liker jeg agurk, og det er lite trivelig å ha andres gumling i øret når man skal lese. Bak ryggen min sitter en til og skramler med matpapiret. Han har i det minste lært å tygge stille, men hvorfor har vi egentlig kantiner? Skjønt, der kan det jo være så som så med hygien. Brukte fat og kaffekopper står stablet på bordene, av 5500 akademiske borgere er det tydeligvis en (liten, men) aktiv minoritet som ikke kan lese skiltet med RYDDEPLIKT.

Får man behov for å gå på do, bør man gjøre det innen to timer etter at rengjørings-personalet har vært innom. Ellers flyter det med papir rundt alle vegger, dorullen ligger i et hjørne og vasken ser ut som... To tolkningsmuligheter åpenbarer seg: 1) Hjemme var det mamma eller pappa som alltid tok av bordet, vasket badet o.s.v... Rengjørings- og kantineperso-

nalet er her som foreldreerstatning, sånn at vi stakkars studenter kan slippe unna livets trivialiteter en stund til. 2) Hjemme måtte man alltid rydde/vaske selv, derfor blåser vi i det her hvor noen er ansatt. Selv om de kanskje ikke var ansatt akkurat for det formålet?

Tilbake på lesesalen: To gode venner har møtt hverandre etter en lengre adskillelse. Bss, bss - praten går. Det er mulig at den som hvisker ikke lyver, men han/hun forstyrrer skrekkelig. Enkle beskjeder av typen "nå tar vi lunsj" eller lignende er ok; men etter fem minutter ren skravling hveser jeg "VÆR SÅ SNILL". Da forsvant de. Men straks etter begynner noen i at annet hjørne.

Sur hilsen fra irritert medstudent.

PS: Lesesalen i Hovedgården er stille, men doen og kantina er like rotete.

VIL DU HA STIPEND OG LÅN TIL HØSTEN? SØK NÅ!

Lånkassen

L
E
S
E
R
S
I
D
E
N
E

Det er mulig å sette inn rubrikkannonser i Utopia. Har du noe du vil selge, kjøpe, bytte, leie, låne eller gi bort, kom innom Utopiakontoret med en lapp. Rubrikkannonser er gratis for studenter. Vi holder til i kjelleren under ISL. Utopia kommer ut hver 14. dag.

DEN SISTE REISE

Foto: Jørn Søderholm

Mens vi venter på Polarinstituttet...

Dette er Utopia sin faste meldingsspalte. Savner du noe, tips oss. Kontakt Tomas på Utopia-kontoret vis á vis ISV kantina.

Hvis Stortinget bestemmer seg for á flytte Polarinstituttet til Tromsø, má vi begynne á se oss om etter nytt navn til denne spalten - nye forslag mottas med tusen takk.

Tirsdag 27.april

Tromsø Kristelige Studentforbund (TroKSF) arrangerer Temakveld i Kræmerveien 8, klokka 19.00

Onsdag 28.april

Fjellgruppa TSI skal ha medlemsmøte på MH-bygget med lysbildefremvisning.

Den akustiske kvartetten Tango & Cash spiller på Middagskjelleren. Akustisk kvartett.

Fredag 30.april

Studentenes Undervannsklubb (SUT). Samling av dykkende i Troms og Nordland til hyggelig helgetreff i Harstad.

Fjellgruppa TSI arrangerer tur til indre Troms, Dividalen og Rostadalen. Det vil bli pikning og andre aktiviteter. Turen varer til 3.mai.

De aller siste Hovedallmøte (HAM) avholdes i store auditorium på MH-bygget klokka 16.00. Det er et ekstraordinært hovedallmøte hvor det blant annet skal velges representanter til Styret i Studentsamskipnaden, til Studentstyret og Norsk Studentunions landsting 94.

Reparatørene kommer og kommer til Aud.Max. Svingdørene åpnes klokka 20.00.

Filmklubben viser filmen om Rosa Luxemburg, en polskfødt revolusjonær og agitator. Den er laget i Vest-Tyskland i 1986, og regissør er Margarethe von Trotta.

Gammelrockbandet Nordens Paris spiller på Middagskjelleren.

Lørdag 1.mai

Offentlig høytidsdag og frihetsdag for arbeidere og undertrykte og studenter i alle land. Nå kan du ta deg fri og gå i tog.

Forbundet (TroKSF) skal ha 1.mai-frokost i M.Urdalsvei 31 klokka 09.30. - Ta med pålegg og kom som du er!

Tromsø kristelige studentlag (TroKS) avholder ungdomsgudstjeneste i Domkirka klokka 19.00.

Det blir serieåpning på Alfheim. TIL skal banke jyplingene fra Bodø-Glimt

Det hardtslående Kabelvåg-bandet Far Out Fishing spiller på Middagskjelleren.

Mandag 3.mai

I dag er det vårens Korsmesse.

Det engelske teaterselskapet Remould starter i dag sin forestilling "The Northern Trawl" på Hålogaland teater. Stykket går også i morgen og på onsdag.

På Kulturhuset skal Karsten Isaksen holde foredrag om arbeids glede og livsglede, klokka 19.30

Tirsdag 4.mai

TroKSF skal ha Forbundsmesse i RiTø-kapellet klokka 19.00. Prest er Leif Bremer.

Onsdag 5.mai

Temakveld på Blårock Ca-

fé. I dag er det David Bowie som presenteres.

Torsdag 6.mai

I natt hadde det vært fullmåne om du kunne sett den.

Det er deadline for Utopia ved midnatt.

September When besøker Tromsø og Storsalen på Kulturhuset klokka 19.30.

Den spennede gruppa New Boots spiller på Middagskjelleren. Ikke til á putte i bås.

Fredag 7.mai

I ettermiddag viser Filmklubben den norske klassikeren "Ugler i Mosen". En film av Ivo Caprino med Lille Grethe i hovedrollen.

Laget (TroKS) har åpent hus hos stavangerværingen Øyvind Eggen i Balsfjordgata 45 klokka 19.00.

New Boots spiller også i kveld på Middagskjelleren.

Lørdag 8.mai

I denne datoen var frigjøringsdagen i 1945.

Filmklubben viser "Persona" med Liv Ullmann i en av rollene.

Filmklubben omtaler den som et udiskutabelt høydepunkt i Ingemar Bergmans kunstneriske produksjon.

Søndag 9.mai

SUT arrangerer steinbitjakt i storstrømmen ved Sjørnes.

På Kulturhuset er det galaforestilling med flere av Nordnorges mest kjente artister, i forbindelse med LHLs 50-års jubileum.

Tirsdag 11. mai

kan du sitte med det siste Utopia før sommeren i hendene.

Studentsamfunnet har ekstraordinær generalforsamling i Bodegaen klokka 18.00

Enten

-Lykke til med eksamen, eller god vår, eller fortsatt mange fine skiturer.

Vi garanterer deg ingenting.